

Egyptin reissu 19.2. – 6.3.2002

Janne Aalto

Alkusanat

Aloimme suunnitella Egyptin lintumatkaamme noin puoli vuotta ennen reissua. Aluksi haimme internetistä vanhoja reissukertomuksia sekä surffailimme monilla www-sivuilla. Myöhemmin otimme sähköpostitse yhteyttä useampiin Egyptissä retkeilleisiin lintuharrastajiin sekä myös muutamaaan paikalliseen lintuharrastajaan. Näillä tavoilla saimme todella runsaasti hyödyllistä informaatiota linturetkelystä sekä kaikista muista käytännönasioista.

Retkiseurueemme piti alun perin olla neljän henkilön vahvuinen, mutta lopullinen koostumus oli Hanna ja Janne Aalto sekä Oriol Clarabuch (Espanja). Tarkoituksenamme oli tehdä kerralla mahdollisimman kattava reissu, jolla näkisimme mahdollisimman paljon lintulajeja, mahdollisimman paljon HYVIÄ lintulajeja sekä mahdollisimman paljon nähtävyyksiä. Retkemme pituudeksi päätettiin hyvissä ajoin kaksi viikkoa, sillä vähintään sen verran tarvitsee, että ehtii käymään tarpeeksi monenlaisissa lintupaikoissa sekä nähtävyyksipaikoilla. Toki suurin osa nähtävyyksipaikoista on myös lintupaikkoja. Lisäksi tarkoituksenamme oli pyrkiä reissaamaan niin pienin kustannuksin kuin ylipäänsä on mahdollista siten, että vielä todellakin viihtyy. Niinpä päätimme jo etukäteen, että kaikki pitkät siirtymiset paikasta toiseen tehdään yleisiä kulkuvälineitä, junaa ja bussia, käyttämällä. Yöpymiskustannukset pyrittiin myös pitämään mahdollisimman alhaisina. Ruoasta meikäläinen ei kuitenkaan suostunut juuri tinkimään.

Lähtiessämme meillä ei kuitenkaan ollut juuri muita tarkkoja suunnitelmia kuin (lintu)paikat joissa on pakko käydä. Olin hahmotellut meille useamman erilaisen "matkarungon", joista voisimme valita tilanteeseen sopivimman. Näistä jouduimme lopulta valitsemaan sellaisen, johon ei sisältynyt käyntiä Siinailla (jossa Oriol oli jo aiemmin käynyt), vaan matkamme ulottui aina Sudanin rajaseudulle Abu Simbeliin saakka. Emme olleetkaan varanneet etukäteen mitään muuta kuin lennot Unkarin kautta Egyptiin ja samaa reittiä takaisin Suomeen. Ensimmäistäkään hotellia meillä ei ollut missään varattuna.

Lopulta näimme reissussa 184 lintulajia, joista **160** Egyptissä ja loput siis Unkarissa, jossa olimme siis lähes kaksi päivää. Reissu onnistui erinomaisesti. SUURIA ongelmia ei ollut, kukaan ei edes sairastunut vatsatautiin koko matkan aikana! Myös kaikki tärkeimmät lintulajit saatiin hoidettua, ja nähtävyydet olivat vähintään yhtä upeita kuin olimme odottaneetkin. Mutta eipä jaaritella liikaa, annetaan itse kertomuksen alkaa...

Välilasku (19.2.)

11.10. paikallista aikaa Malev-koneemme laskeutui Budapestin lentokentälle. Matkamme kohti Egyptiä oli puolessa välissä. Edessä oli reilun kymmenen tunnin välilasku Budapestiin ja vasta illalla matka jatkuisi Kairoon.

Kymmenessä tunnissakin ehdimme tutustua isoon Budapestin kaupunkiin yllättävän hyvin. Vaikka nousimmekin lentokentällä väärään bussiin, joka kuljetti meidät vain Budapestin laitamille, onnistuimme jatkamaan raitsikalla ja metrolla (samaa lippua koko ajan käyttäen) keskustaan. Pakolliset nähtävyydet ehdimme hyvin hoitelemaan ja sivussa näimme ensimmäisiä mukavia lintujakin: merimetsoja, 2 muuttohaukkaa sekä muutamia lajeja, joita ei seuraavaan kahteen viikkoon sitten tulisi näkemäänkään esim. talitiaisia.

Kairoon

Ennen neljää aamuyöllä (siirrettyämme ensin kelloja taas tunnilla eteenpäin) laskeuduimme Kairon lentokentälle. Lentokentällä ensimmäinen ongelma oli, miten saada viisumit? Pienen palloilun jälkeen syrjäisestä nurkasta löytyi pieni pöytä, jonka ääressä äijä läimi pieniä postimerkkejä ihmisten passeihin kohtuullista rahasummaa vastaan. Mistään asia ei käynyt ilmi, mutta päätelimme, että tuostahan viisumit saa. Varmuuden vuoksi otetun koko Egyptin viisumin (myös Siinai) kanssa pääsimme sitten jonottamaan matkatavaroitamme ihmispaljouden keskelle. Matkatavaroiden päällä käveltiin, ihmisiä tönittiin, ja käyttäytyttiin muutenkin oikein ihmisiksi, mutta kuin ihmeen kaupalla meidänkin matkalaukkumme löytyivät kohtuullisessa ajassa. Kiittelimme vain onneamme, että kaikki arvotavaramme (kiikarit, putket, kamerat) olivat olleet käsimatkatavaroissamme.

Lentoasemakulttuurista (kaaoksesta) selvittyämme tehtävänämme oli löytää aseman aulasta, jossa oli noin 1000 ihmistä huutamassa ja tekemässä itseään huomatuksi, matkaseurueemme kolmas jäsen katalonialaisystävämme Oriol Clarabuch. Tekstiviesteillä olimme sopineet tapaamispaikan, mutta Oriolia ei näkynyt. Noin viiden viestin jälkeen tajusimme olevamme eri lentokentillä. Niinpä Oriol nappasi taksin, ja me painelimme ulos odottamaan. Kymmenen minuutin (ja noin neljänkymmenen torjutun taksikuskin) jälkeen Oriol kaarsikin pakettiautotaksin kyydissä paikalle, ja jälleennäkemisen riemu oli suuri!

Käskimme kuskiamme ajamaan Let`s Go-kirjasta valitsemallemme hotellille Kairon keskustaan. Kuski yritti tehdä kaikkensa, jotta olisimme vaihtaneet hotellia hänen mieleisekseen, mutta emme suostuneet, sillä tiesimme, että tällöin olisimme saattaneet joutua minne tahansa ja joutuneet maksamaan hotellista provikan myös kuskillemme. Loppujen lopuksi kuski joutui kyselemään tietä hotellille yölläkin auki olevista kaupoista. Valitsemamme Berlin hotelli oli kuitenkin täynnä, mutta ystävällinen omistaja neuvoi meitä pääsemään eroon kuskistamme ja kävelemään suosittellemallemme hotellille, sillä tällöin säästäisimme pitkän pennin. Myöhemmin huomasimme kuitenkin maksaneemme lähes tuplahinnan kyydistämme (50 Egyptin puntaa = £E = 12,5 euroa). Taksimatalla olimme nähneet ensimmäisen eläinhavaintomme Egyptissä: tunnistamattoman kärpännäköisen näätäeläimen.

Vihdoin raahasimme matkatavaramme Pension Roma hotellin neljänteen kerrokseen, josta meille löytyi mukava neljän hengen huone ja vieläpä Let`s Go -kirjamme esittämään hintaan (18 euroa). Eipä aikaakaan, kun olimme jo unten mailla, sillä meidän matkamme oli jo

kestänyt yli vuorokauden ja olipa Oriolkin lentänyt Barcelonasta Kairoon Amsterdamin kautta!

Turistipäivä (20.2.)

Muutaman tunnin yöunien jälkeen heräsimme pihalta raikaavaan vaaleakiitäjien kiljuntaan. Hotellin takapihaa asuttivat myös useat pulut ja palmukyyhkyt. Pian olimme jo hotellin pihalla retkeilyvarustuksessa tilaamassa taksia Gizan pyramideille. Taksimatkalla pinnalistamme karttui Niilin varresta mm. tarhabulbulilla, kirjokalastajalla, harjalinnulla ja lehmähaikaralla. Parinkymmenen minuutin ajon jälkeen avautui aavikon reunamilla upea näkymä, jossa pääosaa näyttelivät Gizan pyramidit. Henkeäsalpaava näky!

Vaikka pyramidit toki kuuluivat pakolliseen retkisuunnitelmaan, oli toiveissamme nähdä alueella myös lintuja. Punapyrstötasku kuului talvehtivan lähes joka talvi pyramideilla. Pyramidien kuvaamisen ohella kiertelimme aluetta tarkkaavaisina, mutta taskuja ei löytynyt ainuttakaan. Vaan eipä haitannut - sen verran upea paikka oli. Paikalliset kameli- ja aasikyyditsijät sekä rihkamakauppiaatkin olivat varsin siedettäviä eikä turistejakaan ollut liikaa. Ja ohessa näkyi kuitenkin jokunen lintukin; sinirastas näistä parhaimpana. Toki ihailimme myös paikallisia savignii-haarapääskyjä punaisine vatsoineen. Pyramidialueen kuten muidenkin nähtävyyksien pääsymaksut olivat yleensä 2,5/1,25 euroa

Parin tunnin pyramidihuuman jälkeen jatkoimme perinteistä turistikierrosta egyptiläiseen museoon. Päätimme kävellä hotellilta museolle, mikä ei välttämättä ollut viisain mahdollinen vaihtoehto. Kairon liikenne on jotain aivan sairasta! Autoja ajaa miten sattuu ja lujaa, kaistoista tai punaisista valoista ei välitetä pätkääkään. Töötti on pohjassa ainakin, jos taksi sattuu ohittamaan turistin. Ja takseja on riittävästi, jotta suomalainen menettäisi hermot viidessä minuutissa. Autoteiden ylittäminen kävellen onnistuu parhaiten, kun käyttää paikallista kilpenä, eli ylittää kadun tasatahtia paikallisten kanssa. Toinen vaihtoehto on vain pujotella autojen välistä aina oletettuun kaistojen väliin kerrallaan. Joku paikallinen turistienhuijaaja kuitenkin huomasi, että olimme vaikeuksissa ja saattoi meidät museolle saamatta meiltä kuitenkaan mitään muuta kuin lupauksen, että saatamme myöhemmin tulla hänen huijattavaksi Kairon vanhaan kaupunkiin Islamilaiseen Kairoon. Niin varmaan, mutta saimmepahan yhden hauskan käyntikortin lisää reissualbumiimme!

Egyptiläisessä museossa ihmettelimme pari tuntia paikallista historiaa Tutankhamonin arkkuiheen ja naamioineen. Paikka oli todellakin käymisen arvoinen. Ja jos ei lintuharrastajaa muuten menneisyys kiinnosta, niin aina voi määrittää lintulajeja kaiveruksista. Tutankhamonin arkuistakin olisi löytynyt varmasti useampi kymmentä lintulajia pinnanhimoisille orneille. Museossa on tavaraa niin paljon, että kaikkien näkemiseen menisi vuosia, jos jokaisen esineen kohdalla pysähtyisi edes hetkiseksi.

Itäpäivällä kävelimme Kairon lintuisampia alueita Zamalekin saarella Cairo-towerin ympäristössä. Pinnalistamme karttuikin parilla hyvällä lajilla: tusinan kauluskaijan lisäksi näimme mm. laulurastaan, joista jälkimmäisen piti olla paikallisesti varsin hyvä havainto.

Illalla sovimme puhelimitse tapaamisen havaijilaisen Egyptissä työskentelevän lintuharrastajan Tom Collinsin kanssa. Tomin kanssa olin jo ollut aikaisemmin yhteydessä sähköpostin välityksellä. Valitettavasti Tom oli juuri ollut kaksi kuukautta kotonaan Havaijilla, joten hänellä ei ollut meille kauheasti tuoretta lintutietämystä annettavana, mutta mikä tärkeintä hänellä oli tarjota meille taksikuski, joka oli entinen englanninopettaja, ja joka

oli kuskannut häntä 12 vuotta linturetkillä! Eli englantia puhuva, luotettava, rauhallinen kuski, joka tiesi lintupaikat parin sadan kilometrin säteellä Kairosta ja tarvittaessa myös Siinailta. Lottovoitto meille!

Abbassa (21.2.)

Toinen Egypti-aamu oli varhainen. Kellot pärähtivät soimaan 5.15 ja edellisiltana pariaksi päiväksi varaama taksikuskimme Gamal oli jo ennen kuutta odottamassa meitä hotellimme ulkopuolella. Kaikki tavarat kyytiin ja kohti Abbassaa, josta olin lukenut internetistä aivan uskomattoman lupaavia linturetkiraportteja. Abbassa sijaitsee Kairosta noin 70 km koilliseen ja on rehevää viljelyaluetta kanavan varrella. (Kartoissa Abbassa on usein El Abbassa.)

Jo matkalla saimme ihmetellä yli 400 haarahaukan kerääntymää, kymmeniä töyhtökiuruja jne. Ajo-ohjeemme olivat hyvät, mutta ilman niitäkin huomasi kyllä milloin Abbassan lintupaikat alkoivat. Niinpä emme huomanneet nollata trippimittariamme, jonka mukaan olisimme tienneet millä nuottien mukaisista lintupaikasta kulloinkin olimme. Abbassassa toisella puolella tietä on koko ajan leveähkö kanava ja toisella puolella peltoja, ruovikoita ja niittyjä. Aivan tien varressa on myös kalankasvatusalaita, joiden penkereillä saimme yleensä kävellä rauhassa. Haikaroista lehmä-, silkki- ja räökkähaikarat olivat näkyvimmit, mutta toki joukkoon mahtui harmaahaikarotakin. Aasiankalastajista ensimmäiset näkyivät jo matkalla mutta "pelipaikoilla" niitä näkyi runsaasti lisää, kirjokalastajista puhumattakaan, joita oli satakunta. Kanavan varressa oli runsaasti kahlaajia, joista mielenkiintomme kohdistui enimmäkseen kymmeniin kynsihyppiin sekä neljään sahelinpaksujalkaan. Hietatuhkakertut eli priiniat ja heinäkertut piipittivät viljelmillä ja eipä aikaakaan, kun löysimme ruovikkosaarekkeista ensimmäiset papyruskertut. Löytyipä tavallisia kunkkujakin lisäämään kalastajavalikoimaa. Kirvislajistoa edustivat niitty-, lapin- sekä vuorikirviset; pensasvarpusia, harjalintuja ja tarhabulbuleita oli myös siellä täällä. Petolinnustoa edustivat pari paikallista pikkukiljukotkaa, ruskosuohaukkaa, tuulihaukat sekä kuusi liitohaukkaa. Löydettävissä olisi ollut lisäksi punatiikeripeippo, viirukutoja, kultakurppo ja afrikantylli, joista jälkimmäistä etsiessämme löysimme viimein päivän tärkeimmän projektilajimme eli afrikankukaalin. Kukaali lennähti viereemme ja rupesi popsimaan pensaasta valtaisia karvatoukkia, ja me annoimme filmin palaa.

Johtuen kuitenkin ehkä eniten kokemattomuudestamme, olihan nyt vasta ensimmäinen retkipäivämme, loput projektilajit jäivät meiltä löytymättä. Toki osasyllisiä olivat paikalliset maajussit, jotka olivat pariin otteeseen ajamassa meitä pois komppaamasta viljelysten reunoilta (olivat vain jotenkin epäluuloisia). Myös kumpparit olisivat voineet olla hyödyksi kosteilla kultakurppopelloilla, sillä meillä oli mukana vain vaelluskengät. Rohkeutta puuttui vielä, mutta sitä oli tulossa vielä rutkasti lisää reissun varrella. Näin jälkepäin vähän harmittaa ettemme viettäneet alueella enempää aikaa!

Matkamme jatkui kohti 10th Ramadan Cityn kultakurppo- ja afrikantyllipaikkoja, mutta hieman ennen perille pääsyämme puhelinsoitto paikalliselle lintuguruttarelle Mindy El Bahalle paljasti karun totuuden: 10th Ramadan paikat olivat liian lähellä armeijan aluetta, jotta sinne olisi turvallista mennä, ja Ismailiyan kultakurppoparatiisi oli tuhottu täydellisesti! Mutkia matkaan! Mitä tehdä seuraavaksi? Mietintämyssyjä syvemmälle päähän ja pian matka jatkui kohti Suezin kaupunkia, sillä ainakin minua kiinnostivat paikalliset kylävarikset sekä uudet näkymät. Kairoonkaan ei huvittanut palata. Matkalla nyppäsimme langalla vierekkäin istuneet neljä pikkumehiläissyöjää ja isolepinkäisen (aucheri) sekä keskellä ei mitään,

tehdessämme perinteistä egyptiläistä U-käännöstä, kirjosiipikiurun. Vielä näkyi parvi paksujalkoja, kaiketi tavallisia sellaisia, lentämässä kaukana keskellä aavikkoa.

Suezin kaupunkialueella alkoi sitten näkyä kylävariksia. Ja paljon. Taas suuntasimme Let`s Go:n kehumalle halvalla hotellille, josta varasimme kolmen hengen huoneen hintaan 30 LE (7,5 euroa). Toki huoneen varustelu oli vain kolme sänkyä ilman lakanoita, mutta emmehän me siellä muuta tekisi kuin nukkuisimme muutaman tunnin, joten se sai kelvata. Gamal halusi välttämättä ajaa kotiin Kairoon nukkumaan (n. 100km), joten sovimme treffit seuraavaksi aamuksi klo 5.30 hotellin edustalle ja suuntasimme tutustumaan Suezisiin.

Ennen hämärän saapumista ehdimme tehdä pienen kävelylenkin läheiseen puistoon, josta näkyi hieman merelle, ja jonka keskelle oli kaivettu suuri laguuni (pääsymaksu puistoon oli 10 senttiä). Puistolinnustoa edustivat kylävaristen lisäksi harjalinnut, varpuset, (valkotäplä)sinirinnat, priiniat sekä yllätykseksemme löysimme myös käenpiian. Pääsimme myös näkemään lokkien iltalentoa, jonka pääarkkitehteina olivat aroharmalokit, mutta mukana oli myös armenianlokkeja.

Seuraavana päivänä islamilaisilla oli määrä juhlia paikallista "lihajoulua", eli hyvin suurta islamilaista juhlapäivää, jona syödään vain lihaa. Hotellimme edustallakin pistettiin lehmä lihoiksi siten, että veret laskettiin kadulle. Pian ruho roikkui vastapäisen kaupan oven edustalla. Aika mielenkiintoista! Hotellille päästyämme olimme hirvittävän väsyneitä, eikä nukkumista häirinyt edes se, että suoraan huonettamme vastapäätä oli moskeijan kaiuttimet, joista rukouskutsut raikasivat.

Suezilta etelään (22.2.)

Aamulla suuntasimme Tomin vinkkien perusteella Suezilta etelään sijaitsevalle Wadi El Hagulille, jonka saimme todeta pettymykseksemme kuivuneeksi. Wadista löytyi toki joka paikan tältäteja sekä ensimmäiset hernekertut. Myös arokorppeja näkyi seudulla pikkuparvia. Lensipä ylitsemme pari aavikkotulkkuaakin. Mutta enemmänkin olisi voinut olla tarjolla. Jatkoimme matkaamme vuoristoista aavikkoa pitkin ja pian löysimme ensimmäiset muutolta lepäämään pysähtyneet arokat istuskelemassa mäen nyyppylöillä. Etsiskelimme aavikkolintuja parista pensaikkoisesta paikasta tuloksena kirjosiipikiurupari sekä herne- ja samettipääkerttuja. Muuttipa ylitsemme komea käärmelehtokakin. Pian kiiruhdimme paikalliselle aavikon keskellä olevalle hedelmäviljelmälle, josta lintuja alkoi vihdoinkin löytyä. Aavikko- ja kivitaskuja mukanaan yksi rusotaskukin, kymmenen laulurastasta sekä pohjoisen lajistoa muutenkin yllättävästi: punarinta, punakylkirastas sekä rautiainen. Kerttujen jahtaamiseen kului aikaa. Herne- ja samettipääkerttuja näkyi useita, mutta erästä kerttua jahtasimme ainakin puoli tuntia. Välillä jo luulimme hukanneemme linnun, kun puskasta pyrähtikin ensin vain ruoko- tai rytikerttunen. Mutta lopulta kuurupiiloa kanssamme leikkinyt kerttu pyrähti taas seuraavaan puskaan. Viimein saimme linnun kuitenkin tarpeeksi hyvin näköksille ja saimme määritettyä sen kaspiankerttuksi.

Keskipäivän retkeilykohteeksi olimme suunnitelleet Ain Sukhnan stajiparatiisia. Vaikka tiesimme olevamme viikkoa-kahta liian aikaisessa muuton kannalta, oli paikalla myös muuta tarjottavaa. Heti stajipaikalle saavuttuamme löysimme kalottitaskun. Hannan singahtaessa etsimään fossiileja, näimme lentävän talvipukuisen mustapäälökin sekä ensimmäiset valkosilmälökit. Kun muuttoa ei mennyt, suuntasimme internetin kautta tutustumaamme hotellia kohti, jonka edustalla kuulemma olisi oiva paikka lokkien ja tiirojen katseluun. Onnemme kuitenkin jatkui huonona (wadi ollut kuivunut ja aavikkotie hiekkamyrskyn

peittämä) hotelli oli suljettu, sillä piha-alue oli paljastunut miinoitetuksi! Viereiseltä hotellilta ei enää ollut niin hyvä näkymä paikoille, mutta päätimme yrittää päästä sisään hotellin piha-alueelle. Onnistuimme kuin onnistuimmekin pääsemään sisään vain katsomaan lintuja, toki hotellin vartijan seuraamana, mutta kyllä kannatti. Merellä olleilta laitureita, riutoilta ja putkilta löytyi kymmeniä valkosilmälokkeja, aroharmaa-, armenian- ja selkälokkeja, kolme riutta- sekä sokerina pohjalla kolme töyhtötiiraa. Hotellin pihan yläpuolella lentelivät myös ensimmäiset afrikankalliopääskyt.

Taas oli edessä päätöksen teko, mitä seuraavaksi? Asia oli helposti ratkaistu, kun Gamal sanoi, että paikan ohi kulkee tiheää tahtia busseja Hurghadaan. Joten ei muuta kuin pysäkillä odottelemaan! Ennen kuin bussi tuli sovimme ottavamme Gamaliin yhteyttä, jos meille vielä viimeisinä päivinä jäisi aikaa Kairon seudulla retkeilyyn. Pian bussi saapuikin ja onneksemme siinä oli myös tilaa! Niinpä pääsimme helposti jatkamaan matkaamme ja vieläpä aivan alkuperäissuunnitelmiamme mukaisessa aikataulussa! Bussi muuten maksoi 24 £E/hlö (n. 6 euroa).

Kahden-kolmen aikaan yöllä saavuimme Hurghadan linja-autoasemalle, josta nappasimme taksin kohti valitsemaamme Sea Waves hotellia. Hotelli oli varsin ränsistynyt, mutta liiallisesta väsymyksestä johtuen emme jaksaneet välittää edes noin kolme kertaa liian kalliista hinnasta, sillä halusimme nukkumaan ja pian! (Mainittakoon, että tinkasimme hinnan jo noin puoleen siitä, mitä ensin pyydettiin, mutta silti hinta jäi kolme kertaa kalliimmaksi kuin kirjan mukaan olisi pitänyt olla). Egyptiläisen mentaliteetin mukaan se on tyhmä, joka maksaa! Ylihinnan pyytäminen ei paikallisille ole huijausta, vaan "just business"!

Hurghada (23.2.)

Jo aamukuudelta olimme kävelemässä kohti yleisiä rantoja, joita toivoimme kaupungin edustalta löytyvän, olihan hotellimmekin alle 400m päässä Punaisen meren rannasta. Vapaiden rantojen löytäminen ei kuitenkaan ollut lainkaan niin helppoa kuin olisi luullut. Rannat kuuluivat hotelleille, tai sitten ne olivat armeija-aluetta, tai muuten vaan aitojen takana. Pari ns. yleistä rantaa olivat sitten huomattavan surkeakuntoisia, mutta pääasia oli, että niistä näkyi merelle. Valkosilmälokkeja, räyskiä, muuttavat meriharakka ja kuovi, pari tylliä mukanaan mustajalkatylli, vaan ei muuta. Jatkoimme kävelyä kilometritolkulla toiveissamme löytää parempia linturantoja, mutta rannat olivat täysin hotellien omaisuutta. Niinpä rupesimmekin kyselemään, pääsisimmekö katselemaan lintuja hotellien puutarhoihin. Mitä hienompi hotelli oli sitä varmemmin sisään pääsi, eli emme ilmeisesti olleet ensimmäiset yrittäjät? Linnut olivat kuitenkin vähissä: tavallisten kerttujen lisäksi löysimme yhden rusorintakertun ja hotellien rannoilta näimme ensimmäiset nokilokit sekä pari kalasääskeä.

Hurghadaa voisi hyvin kuvailla kahden hotellikorttelin levyiseksi, mutta lähes 30 kilometriä pitkäksi kaupungiksi. Joka puolella kaupunkia oli keskeneräisiksi jätettyjä hotellirakennuksia, joiden pihat pursusivat roskia. Ei kovinkaan viehättävää, mutta normaalituristithan eivät poistukaan ison hotellinsa pihapiiristä muualle kuin Punaiselle merelle.

Parhaannäköisen lintupaikan löysimme paikallisen sairaalan takapihalta, johon oli perustettu paikallinen jäteveden kaatopaikka. Ruovikoista löytyi taas useita kerttuja (tavallisia) ja ruokokerttusia, mutta ei mitään kummempaa. Alueella asusti myös muutamia turkinkyhkyjä tavallisten pulujen ja palmukyyhkyjen lisäksi. Paikallisen sataman ohi kulkiessamme juttusillemme tuli paikallinen veneilijä, joka tarjosi meille palveluitaan. Hetken

keskusteltuamme huomasiimme kaverin oikein erinomaiseksi kapteeniksi ja erittäin reilun ja luotettavan oloiseksi mieheksi. Niinpä jo etukäteen varailimme häntä laivoineen seuraavasta iltapäivästä eteenpäin puoleksitoista vuorokaudeksi, sillä toiveenamme oli päästä Hurghadasta pohjoiseen sijaitseville lintusaarille, joilla pesisi mm. suomujouhipyrstöjä sekä kymmeniä pareja ruskosuulia.

Käveltyämme jalkamme puhki ja todettuamme, ettei Hurghadassa ole lintupaikkoja helposti löydettävissä, päätimme napata taksin ja suunnata koto-Suomessa tietoon saamallemme lintupaikalle – kaatopaikalle. Noin kymmenes taksikuski osasi tien kaupungin luoteispuolella olevalle kaatikselle ja hän lähti meille kuskiksi. Kaatopaikalle päästyämme saimme todeta sen oikein oivaksi lintupaikaksi. Kaatoksen takana keskellä hiekkaa oli kohtalaisen kokoinen järvinen, joka oli kerännyt oikein mukavasti kahlaajia. Vikloja joukossaan jokunen lampiviklo, pitkäjalka, mustajalkatyllejä ja tavallisia sekä pikkutyllejä, pikku- ja suosirrejä, suokukko, työttöhyppä jne. Nokikanojen joukossa uiskenteli kymmeniä lapasorsia sekä yksinäiset haapana ja jouhisorsa. Lokit olivat pääasiassa aroharmaalokkeja, mutta pikkuhiljaa paikalle alkoi saapua myös valkosilmälökkeja. Västäräkkeitä oli aivan älyttömästi – toista tuhatta. Kasoilla istuskeli pari arokotkaa sekä kymmeniä arokorppeja. Taskut olivat pääasiassa kivitaskuja mutta yksi arotaskukin löytyi.

Kaatikselta suuntasimme kuskin suosittelumalle turistilintupaikalle, jossa vuoren kupeessa sijaitsevalla viljelmällä olisi aamulla saattanut lintuja ollakin, mutta ei enää näin iltapäivällä. Ajoimme vielä Hurghadan pohjoispuolen rannikkoa seurailleen takaisin majapaikallemme nähden matkalla mm. kaitanokkalokkeja.

Illasta kävelimme vielä hotellimme lähirantaan staijaamaan merelle ja yllätykseksemme löysimmekin kaukana merellä olevalla kivellä istuskelevan ruskosuulan! Tämän jälkeen tapasimme vielä veneemme kapteenin ja suunnittelimme seuraavana iltapäivänä alkavaa merireissuamme. Päätimme tavata seuraavana päivänä yhden aikaan veneen luona Hurghadan vanhassa satamassa.

Toisena Hurghada-aamuna (**24.2.**) lähdimme taas varhain kävelemään rantoja pitkin ja etsimään hereillä olevaa taksikuskaa. Tavoitteenamme oli päästä El Gounan turistikaupunkiin 30 km pohjoiseen Hurghadasta katsomaan, mitä tämän turistiryssän hotellimaastot tarjoaisivat linnustollisesti? Viimein saimme potkittua erään taksikuskun hereille ja päätimme hieman vastahakoisesti ottaa hänet kuskiksemme, sillä tämän englanninkielentaito oli surkea. Muutaman tunnin reissun hinnaksi sovimme 30 euroa.

Elämä alkoi kuitenkin hymyillä, kun matkalla näimme yhdeksän kruunuhietakyyhkyn parven aamulennollaan kovasta tuulesta huolimatta. Hotellien koluamisen aloitimme Sheratonista, joka hienon hotellin tapojen mukaan päästi meidät tutustumaan puutarhaansa ja rantoihinsa. Rannoilta löysimmekin etsimämme, eli riuttahaikaran. Seuraavaksi jatkoimme golfkentälle. Vaikka kova tuuli painoikin pikkulinnut tiukasti pientenkin puskiin sisään, löytyivät puskiin kymmenien tilittien, sinirintojen, skönärien ja samettipääkerttujen lisäksi rusorintakerttu sekä ruokosirkkalintu. Golfviheriöiltä löytyi runsaasti kivi- ja aavikkotaskuja, mutta ei lainkaan odottamiamme kirvisiä. Maastoa halkovilta kanavilta löytyivät reissumme ainoat isosirrit ja savignii-haarapääskyjen seasta löytyi myös afrikankalliopääskyjä sekä ruostepääsky.

Koska emme muutakaan enää keksineet, päätimme ohjata taksikuskimme tutulle kaatopaikalle, joka oli El Gounasta Hurghadaan mennessä lähes matkan varrella. Kaatoksen

linnusto oli hyvin pitkälle samaa, ja paikalliset "asukkaatkin" olivat edelleen paikalla ja riemuissaan, kun saivat taas vieraita. Kahlaajamäärät olivat huvenneet, mutta vesilintuja oli puolestaan enemmän. Kolme ristisorsaa lisäsivät pinnalistaamme. Juuri kun olimme lähdössä pois ohitsemme lensi myös kahdeksan linnun parvi pikkuaavikkokiuruja.

Problems!

Kello alkoi lähetä yhtätoista, kun nousimme kaatiksella taksiimme ja päätimme lähteä ajamaan kohti Hurghadaa ja hotelliamme. Parisataa metriä ajettuamme tiellä seisoivat kuitenkin kaksi moottoripyöräpoliisia, jotka pysäyttivät meidät. Pian saimme huomata, että jotain oli vialla. Aggressiivisesti käyttäytyneistä poliiseista toinen osasi jonkun sanan englantia, joten ymmärsimme, että alueelle ei olisi saanut tuoda turisteja. Poliisit eivät kuitenkaan suostuneet puhumaan kanssamme, vaan huusivat arabiaksi kuskillemme, joka oli hyvin peloissaan. Pian poliisit päästivät meidät menemään ja huokaisimme hetkeksi helpotuksesta. Kuskimme oli kuitenkin aivan hermona ja hoki "problems, problems" koko ajan. Pian hän pysäyttikin auton ja haki jonkun paikallisen englanninkielentaitoisen kertomaan meille, että kuski oli suuressa pulassa ja pyysi meitä menemään tämän kanssa poliisiasemalle selvittämään tapahtunutta. No me päätimme lähteä auttamaan kuskipoloista, sillä itsehan me olimme hänet kaatopaikalle ohjanneet. Eihän kuski alun perin ollut tiennyt edes minne olimme menossa. Me olimme ohjanneet tiemme kaatopaikalle, jonka olemassaolosta kuski ei ollut aikaisemmin ollut edes tietoinen!

Poliisiasemalle päästyämme päätimme, että Hanna saa jäädä taksiin odottamaan tavaroittemme kanssa, kun me menemme selvittämään tapahtunutta. (Jotta sinä lukija et tympääntyisi kuoliaaksi seuraavat tapahtumat kerrotaan huomattavasti tapahtunutta nopeammassa tahdissa!) Noin tunnin odottelun jälkeen kuskimme vietiin meistä erilleen. Istuttuamme kaksi tuntia asemalla jonkin asteisen poliisipäällikön huoneessa, johon koko ajan lappasi ihmisiä, ei kukaan vielääkään ollut puhunut meille sanaakaan! Olimme toki huomanneet, ettei kukaan osannutkaan puhua englantia.

Sovittu tapaamisemme satamassa alkoi olla jo hyvin lähellä, kun huomasiimme, että meidän tapaustamme ruvettiin selvittämään. Pian ilmeni, että tämä päällikkö puhuikin muutaman sanan englantia. Hän alkoi tentata meitä muutamalla osaamallaan sanalla, ja seuraavan tunnin jouduimme vakuuttelemaan hänelle, ja kaikille muille joita huoneeseen eksyi, että kaukoputkemme eivät olleet videokameroita! (Käskimme tekstiviestitse Hannaa soittamaan kapteenillemme, että olisimme myöhässä ja että tämä odottaisi meitä.) Seuraavaksi päällikkö pyysi minun lintukirjani ja pyöritteli sitä hetken, ja taas jouduimme vakuuttamaan että kaukoputki ei ole videokamera.

Pari tuntia lisää istuttuamme olimme tulleet siihen tulokseen, että poliisit olettivat meidän olevan kuvausryhmä, joka kuvasi Egyptin ruman paikkoja (esim. kaatopaikka), jotta turistit saisivat ruman kuvan maasta eivätkä tulisi maahan. Meille asia kuitenkin selitettiin niin, että olimme mukamas kuvanneet armeija-alueita, jota emme kyllä todellakaan kaatopaikka-alueella olleet nähneet, ainakaan parin kilometrin sisällä! Ymmärsimme myös sen, että suurimmassa pulassa oli taksikuskimme, joka ei mielestämme ollut tehnyt mitään väärää, hänhän oli vain totellut asiakkaitaan.

Viiden tunnin jälkeen paikalle vihdoinkin saatiin tulkki, joka puhui englantia! Meidät (myös Hanna) kiikutettiin alueen suurimman poliisipäällikön puheille, ja asiaa alettiin vihdoinkin puheilla tosissaan, siten että myös meitä kuunneltiin! Filmejamme oltiin moneen kertaan viemässä,

mutta onnistuimme kuin onnistuimmekin vakuuttamaan tulkin ja ilmeisesti osittain myös poliisipäällikön, että olimme todellakin vain katsomassa lintuja, eikä meitä ptkääkään kiinnostanut kuvata/tonkia kaatopaikan roskia tai kuvata armeija-alueita, sillä tietääksemme Suomella tai Espanjalla ei olisi hyökkäyssuunnitelmia Egyptiin ja näin tarvetta maksaa meille ottamistamme "sotilasaluekuvista". Olisimme selvinneet varmasti nopeammin, jos olisimme oitis voineet todistaa olevamme "ammattilaisia" lintualalla, vaan eihän meillä tietenkään sellaisia papereita ollut mukana. Lopulta, jotta emme olisi liian helpolla päässeet, päällikkö käski meitä jättämään jotkin henkilöllisyyskorttimme asemalle ja meidän pitäisi hakea ne seuraavana iltapäivänä neljältä samaisen taksikuskin kanssa, joka meitä oli kuskannut. Kuski oli itse menettänyt taksilupansa toistaiseksi ja seuraavaan päivään mennessä ilmeisesti päätettäisiin saisiko hän lupansa takaisin.

Vapaita, vihdoin!

Me olimme tietysti tyytyväisiä, kun pääsimme vihdoin kuuden tunnin jälkeen pois poliisiasemalta, mutta ketuttihan se, että olimme menettäneet koko päivän veneellä matkustusaikaa pohjoisille saarille. Satamasta löysimme hämmästyneen kapteenimme ja pääsimme lähtemään tuntia ennen auringonlaskua merelle. Suunnitelmat täytyi tietysti rukata uuteen uskoon, joten päätimme jäädä yöpymään veneellämme ensimmäisen saaren kupeeseen ja seuraavana päivänä tyytyisimme koluamaan vain kaikki lähisaaret. Vene oli 18-metrinen huvijahti, jossa oli kapteenin, Ibrahimin, lisäksi kaksi poikaa miehistönä. Huoneita oli viisi, joten meille kolmelle veneessä oli tilaa yllin kyllin. Myös staijaaminen onnistui erinomaisesti kannelta, ja jopa kaukoputken käyttö oli veneen liikkuessakin mahdollista.

Veneiltyämme lähimmän saaren Abu Mingarin kupeeseen, löysimme saaren mangrove-pensaikoista riuttahaikaroita, joista kolme oli valkoista ja yksi tummaa muotoa. Riutoilla oli myös kaksi kapustahaikaraa, ardea, kuoveja sekä tietysti valkosilmä- ja nokilokkeja seuranaan kaitanokka- ja aroharmalokkeja, räyskiä ja töyhtötiira. Ohitsemme lensi myös naaras sinisuohaukka sekä pikkutuulihaukka. Auringon laskettua meillä oli aikaa kuunnella Ibrahimin kertomuksia sukellusretkiltään ja syödä egyptiläisiä täytettyjä leipiä sekä juoda egyptiläistä teetä. Itsehän emme olleet syöneet emmekä juoneet yhtään mitään koko päivänä. Eikä meillä ollut ollut aikaa käydä edes kaupassa ennen reissua.

Punaisen meren aalloilla (25.2.)

Aamun valjetessa olimme jo laivan kannella innokkaina odottamassa. Abu Mingarin linnusto oli entisellään. Pian herätimme miehistönkin ja matka muita saaria kohti alkoi. Jo ensimmäisiltä kalliosaarilta löytyi kalasääsken pesiä, ja merellä oli runsaasti valkosilmälokkeja, mutta odottamamme tiirat loistivat poissaolollaan. Staijaus tuotti räyskien ja lokkien lisäksi toki yhden kaukaisen ruskosuulan. Lähes kasvittomilta kalliosaarilta löytyi myös yksinäisiä riuttahaikaroita sekä kahlaajia kuten tundrakurmitsa. Kertaalleen veneen editse kimalteli kuin lennossa kalaparvi vauhdikkaasti hypellen. Valitettavasti sää oli varsin kylmä ja tuulinen, joten meren pohjan elämää ei näkynyt. Häkellyttävän kauniin turkoosin veden alta erottuivat koralliriutat tummina vaaleaa hiekkaa vasten.

Giftun Saghira saarta kiertäessämme huomasimme sen yläpuolella vauhdikkaasti lentävän falcon. Putket tanaan ja vene seis – arabihaukka tunnistettiin, vaikka keikkuvassa veneessä putken käyttö olikin hieman hankalaa. Aikamme saaria kierreltyämme kapteenimme parkkeerasi miehistöineen veneen erään koralliriutan viereen ja kaivoi harppuunan esiin. Pojat puolestaan kaivoivat esiin siimaa ja syötit ja alkoivat onkia meille päivällistä. Huonoksi

onneksemme sekä harppuuna että onki rikkoontuivat ennen kuin saaliiksi saatiin enempää kuin yksi kala. Mutta koralliriutalla saattoi myös tehdä muutakin kuin kalastaa – nimittäin sukeltaa! Oriol snorklasi enemmänkin, mutta kyllä me lähes uimataidottomatkin pääsimme kapteenimme opastuksella tutustumaan meren elämään. Kaloja näkyi satoja kymmenissä eri parvissa, ja monenlaisia. Näkymä oli jotain sanoinkuvaamatonta. En voi kuin suositella kaikille, se täytyy itse kokea! Mustavalkoraitaisia kaloja vaaka- ja pystyraidoin, vuokkokaloja sekä monia muita värikkäitä kaloja näkyi kirkkaassa vedessä todella helposti. Riuttojen väleissä vettä oli lähes kymmenen metriä, mutta riuttojen kohdalla vain puolitoista.

Piakkoin jatkoimme matkaamme, ja koska kalastuksemme ei ollut tuottanut tulosta, pysäytimme matkalla kalastusaluksen, josta ostimme muutaman kalan, joista pojat pääsivät valmistamaan päivällistä. Ruoan jälkeen keskityimme heittelemään kalan perkeitä ja ruoan tähteitä lokeille, jotka alkoivat siten seuraamaan venettämme. Valkosilmälokkeja ja nokilokkia päästiin tällä tavoin oikein hyvin kuvaamaan.

Ei kai "∀ φ #?R S _£€" taas!!!

Kolmen aikaan iltapäivällä veneretkemme oli lopussa ja edessä oli käynti poliisiasemalla. Parkkeerasimme veneemme laituriin ja ennen kuin aloimme lastata tavaroitamme veneestä, edessä oli taas ikävä yllätys. Poliisi oli meitä vastassa ja he halusivat tutkia kaikki meidän matkatavaramme. Niinpä tavaramme pengottiin kovakouraisesti ja kaikkien meidän filmit kerättiin pois (samoin kuin Hannan kapteenilta saamat simpukat sekä Hannan keräämät fossiilit). Ja taas alkoi odotus, ja taas odotuksen kohteena oli joku korkeampi-arvoinen poliisi. Tässä vaiheessa alkoi keittää! Minä ainakin haistatin pitkät kaikilla osaamillani kielillä kaikille vastaan tulleeille! Jossakin vaiheessa odottelimme veneellä keskenämme, kaikkien muiden kadottua jonnekin satamarakennusten syövereihin.

Vajaan parin tunnin odotuksen jälkeen meille selvisi, että kyseessä oli täysin uusi poliisiviranomainen. Tällä kertaa olimme meripoliisin kourissa, eikä tapahtuneella ollut mitään yhteyttä eiliseen pidätykseen! Ja täten olimme siis jo reippaasti myöhässä toiselta poliisiasemalta. Kolmen tunnin jälkeen meille kerrottiin jopa ihan englanniksi, että olimme kuulemma kuvanneet veneestä armeija-alueita, ja taas alkoi kaikki alusta. Armeija-alueita on muuten Hurghadassa aivan älyttömästi eikä niitä kuvataksaan olisi tarvinnut edes mennä vesille, sillä useimmat niistä ovat aivan hotellien vieressä.

Lopulta noin neljän tunnin kuluttua olimme kuitenkin kapteenimme avulla saaneet kaikki vakuuttuneiksi, että olimme kuvanneet vain lokkeja. Saimme jopa filmimmekin takaisin (sekä Hannan simpukat ja fossiilit, vaikkei näiden kerääminen ilmeisesti ollut sallittua, joten väitimme ostaneemme ne torilta). Lensipä odotellessamme ylitsimme neljän mustapäälökin muuttoparvikin, mutta mieli oli silti todella synkkänä! "Hauskinta" tässä kaikessa oli se, että eilinen taksikuskimme oli ollut koko ajan meitä odottamassa, sillä poliisihan oli määrännyt, että hänen täytyy tuoda meidät poliisiasemalle. No, oltiin reilut kolme tuntia myöhässä.

Poliisiasemalle vihdoon selvittyämme saimme kuulla, että joutuisimme odottamaan korttejamme neljä tuntia, koska päällikkö ei ollut paikalla. Tällöin minä suutuin! Hieman kiroilua ja uhkailua rynnäkkökivääriä sylissään pitävälle poliisille ja eipä aikaakaan, kun me kaikki olimme saaneet puuttuvat korttimme. Jopa taksikuskimme sai lupansa takaisin, mutta kyllä me olimme hänelle harmia aiheuttaneetkin. Häntä oli kuulemma jopa mukiloitu edellisenä päivänä poliisien toimesta. Mutta mikä tärkeintä, reissumme saattoi jatkua! Niinpä halusimmekin jättää Hurghadan (ehkä maailman kammottavimman paikan ☹)

mahdollisimman nopeasti taaksemme ja suuntasimme vielä kerran saman taksikuskin kyydittäminä Hurghadan linja-autoasemalle.

Bussiasemakulttuurista sen verran, että busseissa ei ole minkäänlaisia merkintöjä, ei numeroita eikä tekstejä, jotka kertoisivat sen määränpään. Kun bussi tulee asemalle, kaikki ihmiset ryntäävät kysymään kuskilta, mihin auto on menossa. Bussit tulevat vähän milloin sattuu, joten mekin jouduimme käymään useammassa autossa, ennen kuin tärppäsi. Ja mikä hankalinta, vain ne jotka mahtuvat istumaan pääsevät kyytiin. Eli ryysis busseihin on melkoinen. Jos et mahdu bussiin, saat jäädä odottamaan seuraavaa bussia. Esim. Hurghadasta seuraavaan määränpäähämme Luxoriin kulki yksi bussi päivässä, joten kyytiin oli päästävää. Onneksemme olimme aina tutustuneet hotellien henkilökunnasta ihmiseen, joka on asemilla suosittelemassa hotelliaan saapuville ihmisille. Nämä nuoret pojat auttoivat meitä, sillä he tunnistivat yleensä bussin jo etukäteen, joten Hanna bussiin varaamaan paikkoja ja me Oriolin kanssa lastaamaan tavarat säilytystilaan. Tällä kertaa Suezista tulossa olleen bussin oltua myöhässä jo tunnin, ja paikallistenkin alkaessa hikeentyä, jostain vain tempaistiin uusi bussi, johon Luxoriin matkaajat ohjattiin. Mihin lie alkuperäinen bussi kadonnut?

Luxoriin (26.2.)

Väsyneinä, mutta Hurghadasta pois pääsystä onnellisina, sammahdimme bussiin ja heräsimme aamuyöllä Luxorissa, jonka linja-autoasemalla olivat taas edessä perinteiset rutiinit. Päätimme kävellä läheiselle Venus-hotellille, josta varasimme huoneen (40 Egyptin punnalla/yö=10 euroa) täksi ja seuraavaksi yöksi.

Parin tunnin yönien jälkeen suuntasimme Kuninkaiden laaksoon, joka sijaitsi Niilin toisella puolella. Hotellilta meille oli järjestetty moottorivenekuljetus (1€) vastarannalle ja siellä meitä odotti taksikuski, jonka varasimme käyttöömmek noin neljäksi tunniksi (8,5€). Heti oli aistittavissa, että Hurghadan "lintutyhjiön" jälkeen olimme taas päässeet lintuisammille seuduille. Kuten jo aikaisemmin olimme huomanneet, Niilin varressa oli aina lintuja.

Kuninkaiden laaksossa lintuja oli kuitenkin vähän. Kuumassa ja rutikuivassa laaksossa olimmekin etupäässä nähtävyyksien takia, mutta tiedossa oli kyllä lintujakin. Kuten muihinkaan nähtävyyksipaikkoihin, tännekään ei saanut viedä kaukoputken jalustaa ilman tuntuvaa maksua. Paikalliset, kun eivät ymmärtäneet kaukoputken päälle ja jalusta tarkoitti heille sitä, että olet ammattikuvaaja ja teet rahaa ottamillasi kuvilla. Niinpä jouduimme jättämään jalustat alueen ulkopuolelle ja täällä se kostautui – emme saaneet määritettyä falco-pariskuntaa, joka kisaili Kuninkaiden laakson vuorten yläpuolella. Toivottavasti eivät olleet keltapäähaukkoja! Harvalukuisista linnuista näkyi taas sinirastaskoiras. Vaaleakirskujia ja aavikkotulkkuja oli todella paljon. Oli todella huvittavaa, kun ihmiset eivät kiinnittäneet tulkkuihin mitään huomiota, vaikka linnut olivat usein alle metrin päässä ihmisistä ja tööttäilivät väliin hyvinkin intensiivisesti. Tööt, tööt, tööt-tööt! Ja sama tahti jatkui siirtyessämme kuningatarten laaksoon, jossa tulkkujen lisäksi meitä ilahdutti kaksi aavikkokiurua. Kuningatarten laakson aavikkotulkukokiraista pari oli keksinyt oivan keinon lisätä miehistä viehätysvoimaansa. Ne olivat kylpeneet ylärinteiden kirkkaan violetissa maassa ja olivat todella komean värisiä!

Ajaessamme jo pois päin laaksoilta plokkasimme kaksi taivaalla kisailevaa arohiirihaukkaa, joista toinen oli harmaata ja toinen vaaleaa muotoa. Koska meillä oli vielä sovittua aikaa taksikuskimme kanssa jäljellä, päätimme pysähtyä laaksoille vievän tien varrella rehevillä viljelyalueilla, jotka näyttivät todella erinomaisilta lintujen suhteen. Pikkumehiläissyöjien

lisäksi löytyivät pian reissumme ensimmäiset turturikyhykkyt sekä valko-otsalepinkäiset. Myös yksittäiset liito- ja pikkutuulihaukat näyttäytyivät todella upeasti. Löytyipä kanavalta ensimmäinen kyyryhaikarakin.

Kävimme välillä hotellilla huilaamassa ennen kuin jatkoimme Karnakin temppelleille, jotka olivat uskomattoman upeat. Iltapäivällä teimme vielä pienen kävelyretken Niilin varteen ja läheisille puistoalueille ja löysimme etsimämme eli ensimmäiset niilinkiiltomedestäjät heti ensimmäisestä tarkistamastamme puusta. Lintu oli koiras ja oli vieläpä onneksemme ehtinyt täyteen juhlapukuunsa.

Crocodile Island (27.2.)

Toisena Luxor-aamunamme suuntasimme anivarhain taksilla kohti Crocodile Islandin lintusaarta. Suurin osa saaresta kuuluu Mövenpick-hotellille, mutta kuskimme ja muutamien vartijoiden avustuksella onnistuimme livahtamaan saareen sivuteitä ilman turhia pääsymaksuja, tarkastuksia ja kuulusteluja. Loppuosa vajaan pari kilometriä pitkästä saaresta on viljelyalueita ja karjalaidunta. Heti aamusta tarkoituksenamme oli löytää paikallinen lintuopas Abdul Yossef, jolta halusimme tietoja, mistä löytää saaren erikoisuudet – mm. kultakurppo, suohyypä ja punatiikeripeippo. Tavoitimmekin Abdulin piakkoin, ja hän lähti itse vetämään retkeämme. Hän souti meidät veneellään muutamisiin paikkoihin, joihin ei maitse olisi päässyt ainakaan helposti, ja lintuja oli todella runsaasti joka puolella. Kirjokalastajia sata, parisataa lehmähaikaraa, satoja savignii-haarapääskyjä, vaaleakirskujia ja keltävästäräkkejä (useita alalajeja), tarhabulbuleita, kymmeniä lapinkirvisiä ja liejukanoja sekä runsaasti kahlaajia mukanaan parikymmentä sahelinpaksujalkaa jne. Pinnalistamme karttui kuitenkin ainoastaan tervapääskyllä, sulnaanikanalla, ruskohaikaralla, valkoposkitiiralla ja punatiikeripeipolla, joita myöhemmin löytyi saaresta lähes joka puolelta. Itse oppaamme oli kuitenkin suuri pettymys. Sen lisäksi, että hän ei oikein tuntenut lintuja eikä ainakaan auttanut niiden löytymisessä, vaan me kyllä löysimme kaiken ennen häntä, hän oli törkeän kallis! Vaikka emme suostuneetkaan hänen vaatimaansa summaa maksamaan, sai hän silti "opastamisestamme" enemmän kuin opas pyytää opastuksesta Suomen parhaalla lintujärvellä! Crocodile Island ei ole liian iso ympärikäveltäväksi ja liikkuminen on aivan hotellin pihaa lukuun ottamatta aivan vapaata. Lintupaikatkin ovat aivan lintupaikan näköisiä, joten emme olisi loppujen lopuksi tarvinneet tämän oppaan palveluita mihinkään.

Päästyämme vihdoinkin eroon "oppaastamme" päätimme jatkaa retkeilyä saaresta omin päin. Päätavoitteenamme oli kaivaa saaren ihanteellisista kosteikkopaikoista esiin kultakurppo. Kultakurppo oli meille tärkeä laji, sillä minä olin luvannut, etten palaa Suomeen ennen kuin olen moisen otuksen nähnyt, ja Oriolille oli sanottu, että reissumme on epäonnistunut, jos emme näe kultakurppoa. Niinpä työtä täytyi tehdä. Useiden kultakurppobiotooppien tuloksena oli kuitenkin vain taivaanvuohia ja yksi pikkuhaikara. Toki ihmeteltävää ja kuvattavaa riitti – pikkumehiläissyöjiä nähtiin yhteensä puolensataa, niilinkiiltomedestäjiä parikymmentä, priinioita, heinäkerttuja, sinirintoja, kymmenen valko-otsalepinkäistä, pari tikliä ja lopulta yhteensä 200 punatiikeripeippoa, mutta ei kultakurppoa eikä suohyypää! Ilmeisesti kultakurpot olivat lähteneet, koska rantaniittyjä oli niitetty talven aikana. Illan jo hämärtyessä jouduimme palaamaan hotellillemme kovan työn tehneinä mutta hieman pettyneinä.

Hotellimme oli ystävällisesti luvannut pitää huolta tavaroistamme ja illalla, syötyämme ensin kunnolla hotellimme ravintolassa (Hanna söi kaksinkertaisen kana-annoksen ja me Oriolon

kanssa ensin kebab-annokset ja "jälkiruoaksi" vielä pizzat), hyppäsimme asemalta Assuanin bussiin.

Assuan (28.2.)

Aamuyöllä kirjauduimme sisään El Salaam hotelliin Assuanissa. Ja heti olimme vaatimassa itsellemme feluccavenettä Niilille aamukuudeksi. Ihmeeksemme moinen pystyttiin meille järjestämään ja muutaman nukutun tunnin jälkeen olimme jo Niilillä suuressa feluccaveneessä ihastelemassa jokivarren luontoa ja linnustoa. Koska olimme aamun ensimmäinen Niilille lähtenyt feluccavene lintuja oli rannoilla vielä runsaasti. Retkipinnalistamme karttui ylitsemme lentäneillä yöhaikaralla ja pronssi-iibiksillä. Ylittipä meidät tumma falcokin, mutta määritys jäi asteelle noki-/välimeren-/ punajalkahaukka. Jokirantojen kahlaajien joukosta löytyivät ensimmäiset mustapyrstökuirit ja joella lenteli runsaasti tiiroja: useita hieta-, musta-, valkoposki- ja valkosiipitiiroja sekä pari kalatiiraa. Myös kynsihyppyä, sulttaanikanoja, pitkäjalkoja, merimetsoja ja tietysti haikaroita näkyi runsaasti. Ehkä yllättävin havainto oli kuitenkin palmumetsiköiden yläpuolella hetken kaarrellut mustahaikara.

Pari tuntia veneiltyämme suuntasimme Kitcheners Islandin kasvitieteelliseen puutarhaan, jonka sadat lehmähaikarat toivottivat meidät tervetulleiksi uskomattomilla pulputuksillaan ja pulinoillaan, jotka muistuttivat lähinnä Aku Ankan puhetta. Saaren upeista puista ja pensaista löytyi runsaasti hyönteissyöjälinnustoa, etupäässä hernekerttuja ja tiltalteja. Saatoimme vain kuvitella, mitä kaikkea tiheistä puskista jäi kiireisen aikataulun takia löytymättä. Toki niilinkiiltomedestäjiä ja tarhabulbuleita ei voinut välttää, kun linnut lauloivat ja ääntelivät kukkapuiden latvuksissa. Elikseksi meille löytyi kuitenkin vaaleakultarinta, joka kauniilla laulullaan toi mieliin lähinnä rytikerttusen ja pikkukultarinnan välimuodon.

Päiväretkemme kohdistimme Assuanin suurelle padolle, joka sijaitsi parinkymmenen minuutin taksimatkan päässä kaupungista. Pato ei juuri uutta tarjonnut. Olihan se iso, mutta kun seiso sen päällä ei voinut todeta juuri muuta kuin, että toisella puolella patoa on joki ja toisella meri (eli Nasser-järvi). Kaukoputkea ei "turvallisuussyistä" saanut käyttää padolla, joten padon edustalla uineet vesilinnut oli hankala määrittää pelkillä kiikareilla (sen verran korkea pato siis oli). Kuitenkin tukkasotka saatiin reissupinnalistalle, kuten myös padon seinustoja hivotelleet kalliopääskytkin. Pato on erittäin tarkasti vartioitu, sillä jos pato murtuisi 97% egyptiläisistä menettäisi ellei henkeään, niin ainakin kotinsa ja maansa, sillä lähes kaikki ihmiset asuvat Niilin varressa.

Koska padolta selvittiin odottamaamme nopeammin, päätimme pysäyttää taksimme vanhan padon kohdalla, kun paikalla näytti olevan oikein sopiva näköalatasannekin katettuine terasseineen. Taksikuski lupasi meille minuutin, muttei kaukoputkia. Parin minuutin kiikarikatselulla löysimme vesialueelta parikymmentä afrikanhanhea ja sitten se taas tapahtui. Poliisi tuli urputtamaan meille ja käski odottamaan eräälle penkille. Taksikuskimme sanottua poliisille pari lausetta arabiaksi pääsimme kuitenkin lähtemään. Läheltä liippasi taas!

Iltahämärällä kiipesimme vielä hotellimme katolle staijaamaan muuttoa. Katolta oli hyvät näkymät Niilille. Edelleen keltavästäräkeillä ja pääskyillä, etupäässä törmäpääskyillä oli kova meno päällä. Kun ilta hämärtyi Oriol huomasi, että Niilin toisella puolella oleva kukkula oli voimakkaasti valaistu. Huvikseen (kait) hän rupesi tuijottamaan valoja, ja pian hän huomasi valoissa linnun! Kohta me kaikki tuijotimme valoja herkeämättä. Lopulta minä näin linnun pörräävän valoissa ylös alas siivet kohotettuina, ja vaikka etäisyyttä oli melkoisesti pystyin

tunnistamaan linnun aavikkokehrääjäksi! Tämän jälkeen lintu näkyi vielä muutamaan kertaan, mutta myöhemmin emme enää nähneet muuta kuin kettuja.

Hotellilla sovimme sitten menostamme Abu Simbeliin, eli niin etelään kuin mahdollista. Hotellimme järjesti meille bussikyvydityksen poliisisaattueen mukana, (joka on siis ainoa sallittu tapa mennä Abu Simbeliin lentokoneen lisäksi) siten että pystyisimme olemaan paikan päällä kauemmin kuin perinteisen puolitoista tuntia. Yleensä siis ajetaan Abu Simbeliin, ollaan temppeleillä reilu tunti, ostetaan tuliaisia ja ajetaan saattueessa takaisin Assuaniin. Tämähän ei meille sopinut! Meillä oli monia afrikkalaisia lajeja löydettävänä. Mainittakoon afrikanpelikaani, -tylli, -västäräkki, -turturi... Niinpä sovimme, että meidät kyyditään paikan päälle, tämän jälkeen automme palaa paikkamme tyhjinä takaisin ja ajaa seuraavana päivänä kolme paikkaa tyhjänä taas Abu Simbeliin ja sitten palaamme Assuaniin. Tietysti tämä vaati muutakin kuin sanoja – tuplahinnan (30 €/hlö). Enää oli ongelmana löytää hotelli. Toki rikkailla on varaa asua Abu Simbelin neljän ja viiden tähden hotelleissa, mutta ei meillä, sillä yö kahden hengen huoneessa maksaa yli sata dollaria! Olimme kuulleet huhuja, että kylästä löytyisi halvempiakin vaihtoehtoja ja päätimme yrittää, vaikkei edes Assuanin Tourist Information tiennyt halvempien hotellien olemassaolosta hölkäsen pöläystä.

Poliisisaattueessa (1.3.)

Kello neljä aamulla lähdimme pikkubussilla kohti Assuanin eteläreunaa, jossa liityimme noin viidenkymmenen linja-auton saattueeseen. Seuraavat kolme tuntia ajoimme sitten noin 140 km/h kilpaa muiden bussien kanssa keskellä autiomaata. Onneksi alkumatkan aikana oli vielä pimeää, joten bussissa saattoi nukkua, jos vain vauhdin puitteissa uskalsi. Saattue on mukamas turvallisuuden vuoksi, mutta meistä se vaikutti lähinnä terroristien avustamiselta. Poliisiautoja oli nimittäin vain yksi, kymmenien kilometrien pituiseksi venyneessä letkassa. Mielestämme moinen letka on huomattavasti helpompi hyökkäyskohde kuin yksittäiset harvassa ajavat autot.

Pikkuhiljaa aamu valkeni ja yritimme havaita autosta aavikkolintuja, mutta mitään ei meinannut näkyä, ennen kuin noin 70 km ennen Abu Simbeliä huomasimme noin parinkymmenen pelikaanin parven keskellä autiomaata. Valitettavasti pysähtyminen ei ollut sallittua. Kuitenkin noin kilometriä myöhemmin eräs autossamme istunut keskieuropalainen vaati kuljettajaa pysähtymään, sillä hänen piti päästä kuselle. Vastahakoisesti kuljettaja pysähtyi, ja me yritimme kiikaroida taaksemme, mutta pelikaaneja ei aivan näkynyt. Sen sijaan auton vieressä pomppi kalottitasku. Autosta ulos mukamas kuselle hypännyt äijä näytti vain jatkavan kävelyä autiomaahan, ja kuski alkoi jo hermostua. Kuski huusi ukkoa takaisin, johon tämä vastasi kiroilemalla ja näyttämällä keskisormea. Pian äijä katosi aavikolle erään lähikukkulan taakse eikä häntä sen koommin näkynyt! Eräs kyydissämme ollut nainen osasi sanoa, ettei mies palaisi takaisin! Meidän teki mieli vielä lähteä etsimään häntä kilometrin päästä paikasta, jossa pelikaaniparvi oli ollut, mutta pian jatkoimme matkaa kohti Abu Simbeliä. Seuraavana päivänä saimme kuulla, ettei miehestä vielääkään ollut mitään havaintoa! Melkoinen mysteeri! Mikä lie extreme-orni tai terroristikouluun menijä? Varustuksena tällä oli mielestämme ollut vain kirja, lippalakki ja kamera.

Abu Simbel

Ulostauduttuamme autoista temppelien parkkipaikalla, ei mieltemme vieressäkään käynyt ajatus mennä katsomaan temppeleitä, vaan suuntasimme saman tien kohti Nefertari hotellia

(toista niistä huippukalliista hotelleista, joka ei muuten näyttänyt kummoiselta) ja sen takapihalta aukeavaa näkymää Nasser-järvelle. Jo kävellessämme saimme kuunnella useiden vaaleakultarintojen ja turturikyhykyjen laulua. Ennen rannalle pääsyä huomasimme, että merimetsoilla oli todella muutto päällä. Valtavaa merimetsoletkaa tuntui jatkuvan ja jatkuvan. Rantaan päästyämme tahti alkoi jo selvästi hidastua, mutta silti ynnäsimme noin 4000 muuttavaa phalaa.

Tiesimme kyllä suunnilleen mitä etsiä, joten eipä aikaakaan, kun Oriol plokkasi afrikanvästäräkköparin pomppimasta läheisessä hyvin pienessä kalliossaessa. Toinen linnuista ylti laulamaankin ja saatoimme todeta yhden pinnatavoittemme taas täyttyneen. Eräältä kallioniemeltä löytyi kalottitaskupariskunta ja lennossa näkyi myös yksittäisiä pelikaaneja ja afrikanhanhia. Merimetsomuuton käytyä hiljaisemmaksi lapasorsa- ja törmäpääskymuutto tuntui olemaan kiihtymään päin.

Päätimme mennä Nefertari-hotellin respaan mukamas kyselemään huoneen hintoja, eli ottamaan selvää, kuinka Abu Simbelissä yleensä saa liikkua. Olimmehan kuulleet huhuja, ettei kylästä saisi poistua minnekään. Vastaanotto hotellilla ei ollut kohteliain, mutta respaan päästyämme saimme oikein hyvää palvelua. Meille jopa kerrottiin halvasta hotellivaihtoehdosta. Mikä parasta paikalla oli myös paikallinen poliisi, ja kun kerroimme paikoista, jonne halusimme päästä katselemaan lintuja meille tilattiin taksi, jonka kuskille tehtiin selväksi minne oltiin menossa ja miksi. Saimme myös sen käsityksen, että poliisi ilmoitti radiopuhelimitse meidän asiamme ja määränpäämme muillekin poliiseille, joten saimme kerrankin olla rauhassa.

Ajelimme nuottiemme mukaisille raripaikoille lentokentän takana olevalle lahdelle. Kuskikin ymmärsi millä asioilla olimme, ja hän veikin meidät ensimmäiseksi satamaan jossa olisi kyllä voinut näkyä melkein mitä tahansa, mutta havainnot jäivät neljään todella kaukaiseen pelikaaniin. Lentokentän takana alkoi sitten näkyä taskuja. Lajisto jäi kuitenkin samaksi kuin aikaisemminkin: toistakymmentä kalottitaskua ja yleisesti myös kivi- ja aavikkotaskuja. Lahdella kiinnitimme huomiomme ensimmäisenä afrikanhanhiin, joita löytyi parista parvesta yhteensä toistasataa. Järven yllä leijailleet chlidonias-tiirat varastivat kuitenkin pian huomiomme, sillä niitä oli aivan tuhatta paljon. Arviolta kymmenentuhatta tiiraa saalisteli kaukana lahdella, mutta tarkempi määrittäminen osalta jäi tekemättä, kun huomasi ennen rantaa olevalla pikkulutakolla tallusteleavan afrikantyllin. Tyllistä saatiin kuviakin ja pian niitä löytyi lisää. Parilta pysähdykseltä löysimme näitä huomattavasti olettamaamme hienompia lintuja yhteensä seitsemän kappaletta. Muitakin kahlaajia oli mukavasti, pikkusirrien joukosta löytyivät reissun ensimmäiset lapinsirritkin.

Afrikanpelikaanien ja afrikaniibishaikaran toivossa jatkoimme matkaamme seuraavalle El Baterikin lahdelle, joka kuulemma oli paras paikka näiden havaitsemiseen. Paikka näytti kyllä loistavalta, mutta kumpiakaan ei sieltä löytynyt. Seudun maisemat olivat todella erikoiset: kaikkialla oli keltaista hiekkaa, josta pisti esiin miltei mustia pyramidin tai kartion muotoisia kukkuloita. Parhaat havainnot jäivät neljään afrikantylliin, rusotaskuun ja pariin kapustahaikaraan. Tästä pitemmälle ei taksikuskimme jostain syystä enää päästänyt meitä jatkamaan, joten päätimme palata takaisin Abu Simbeliin etsimään hotelliamme.

Hotellimme löytyikin kuskimme opastuksella ja saimme sieltä huoneen, onnistumatta tinkaamaan hintaa lainkaan umpiarabiankieliseltä omistajalta. Hotelli oli muuten pääasiallisesti tarkoitettu paikallisille ja armeijaväelle, mutta kyllä omistajalle turistienkin raha kelpasi. Jatkoimme pian kävellen tempeleille, joilla oli nyt todella rauhallista, vain

muutama turisti meidän lisäksi. Saimme jopa kuvattua temppeleistä sellaisia kuvia, joissa ei näy lainkaan ihmisiä. Molemmat temppeelit olivat uskomattoman upeita ja myös sisällä olleet kaiverukset olivat mielestäni hienoimmat, mitä olimme reissulla nähneet. Niinpä pyörimmeikin temppeelialueella pitempään, ottaen samalla vaihteeksi hieman rennommin.

Iltapäivällä huomasimme hotellimme sijaitsevan mitä parhaimmalla paikalla staijausta ajatellen. Hotellin sisäpihalla oli korkea nyppylä, jonka ympärille se oli rakennettu. Nyppylältä oli erinomainen näkyvyys Nasser-järvelle, joten menimme illaksi sinne staijaamaan. Lapasorsia, merimetsoja ja törmäpääskyjä meni edelleen pikkuhiljaa ja pihan ylittevi komeasti arabihaukka. Lähilutakolla oli räikkä-, silkki- ja harmaahaikaroita, haarahaukat pyörivät taivaalla ja pihan asukkeja olivat afrikankalliopääskyt sekä kalottitaskut, jotka innostuivat illan tullen laulamaankin. Muita staijilla havaittuja lajeja olivat mm. kaksi vaaleakiitäjää, neljä yöhaikaraa, kymmenen afrikanhanhea, 25 pitkäjalkaa jne. Oikein leppoisaa, vihdoinkin sai ottaa rennosti.

Kalabush = vankila (2.3.)

Aamuvarhaisella emme olleet oikein varmoja, mitä tekisimme, joten päätimme lähteä hotellilta näkemäämme niemen nokkaan staijaamaan muutamaksi tunniksi. Hotelliltamme kulki asfalttite pieneen saareen, jonka toiselta laidalta oli todella upea näkyvyys jopa lentokentän takaiselle lahdelle asti. Kävelimme saareen ja ihmettelimme hieman, miksei yksikään saaren hienohkoista huviloista näyttänyt asutulta. Mutta kun mitään kieltoja tai muitakaan kylttejä edes arabiaksi ei näkynyt, jatkoimme matkaamme niemen kärkeen. Tavoitteenamme oli nähdä, olisiko afrikansaksinokka palannut jo pesimäsaarilleen. Jo kävellessämme näimme muutaman ruskohaikaran ja yöhaikaraparven, ja staijimme tuotti afrikanhanhia, kymmenen tavallista pelikaania sekä samaa kuin edellispäivänäkin, mutta eliksiä ei irronnut. Pari tuntia staijattuamme alkoi yhtäkkiä selkämme takaa kuulua älämölöä. Paikallinen vartija (tai mikä lie paimen) tuli mesoamaan luoksemme puusauvansa kanssa, eikä vaikuttanut pätkääkään onnelliselta löytäessään meidät reviiriltään. Ainoa ymmärtämämme sana, jota ukko hoki oli kalabush eli vankila, joten päätimme pienen urputtamisen jälkeen lähteä kohti hotelliamme. Reilua tuntia myöhemmin meidän oli määrä lähteä bussisaattueen mukana kohti Assuania, joten vankilareissuun ei enää ollut varaa. Kävelimme rivakasti pois päin ukon seuratussa ja mesotessa selkämme takana koko ajan. Onneksi ukko jäi pian kuitenkin jälkeen, sillä matkan varrella olleelta pieneltä lahdelmalta löytyi mukavasti lintuja. Afrikanhanhipoikue, jossa yhdeksän pienokaista sekä kaksi paria afrikanvästäräkkejä innostivat meidät taas kuvaamaan. Ukko kuitenkin palasi huutamaan selustamme, joten huolimatta lähellä olleista kapustahaikaroista ja ylitsemme lentäneistä pronssi-iibiksistä, meidän oli palattava pikimmin hotellillemme.

Hotellilla pakkasimme tavaramme nopeasti ja lähdimme temppeleille etsimään paluukyytiämme. Myöhemmin saimme selville, että saari, jossa olimme aamun viettäneet, oli Egyptin ministerien lomasaari, johon kenelläkään, varsinkaan hulluilla suomalaisilla lintuturisteilla, ei ollut mitään asiaa. Olisipa ollut mukava, jos asiasta olisi jotenkin tiedotettu, vaikkapa kylteillä!

Palumatka Assuaniin sijoittui mukavaan ajankohtaan lintujen kannalta, ja kun tiellä ei juuri ollut saattueiden lisäksi muuta liikennettä, toiveissamme oli nähdä matkalla aavikkolajeja. Ralli oli kuitenkin taas aivan älytöntä. Bussit ohittelivat toisiaan vuorotellen, ajoivat rinnakkain, ja minäkin otin 130 km/h vauhdista toisen pikkubussin kuljettajalta ikkunan kautta nyytin pähkinöitä omalle kuskillemme. Mutta päivän pelastukseksi aavikolla lensi

reilun 80 linnun parvi juomareissullaan olevia täplähietakyyhkyjä, joten loppumatkan saattoi taas nukkuakin.

Assuanissa otimme hetken rennosti ja lopulta lähdimme rautatieasemalle kyselemään lippuja Kairon junaan. Ensin saimme odottaa puolitoista tuntia, että lipunmyynti aukeaisi. Kun tämä ihme vihdoinkin tapahtui jouduin pitämään kyynärpäätaktiikalla paikalliset ihmiset kurissa, että pysyin jonon keulilla. Ja vihdoinkin, kun pääsin lippuluukulle sain kuulla, että toisen luokan liput olivat loppuneet, kuten myös ensimmäisen luokan liput ja makuupaikkalippujen hinta oli sitten kymmenkertainen, eli yli sata dollaria. Hetkeksi naama ehti jo valahtaa valkoiseksi, kunnes lipunmyyjä ehdotti jotain Nefertiti-lippuja. Ilman muuta! Hintakin oli vain hieman ykkösluokkaa korkeampi, ja opiskelijalle sai vielä alennuksen. Eli noin 13 eurolla pääsisimme matkustamaan yöjunalla yli tuhat kilometriä Kairoon. Jos emme olisi saaneet lippuja seuraava juna ja myöskin seuraava bussi olisivat olleet vasta seuraavana päivänä!

Junaan päästyämme saimme todeta hyttimme Suomen vastaavia huomattavasti viihtyisämmäksi. Penkit olivat isot ja todella pehmeät ja vaunussa oli vieläpä oma tarjoilija. Tarjoilija lupasi tehdä kaikkensa, että hyttiimme, jossa oli kuusi paikkaa, ei tulisi lisäksemme muita, ja sehän meille sopi. Niin väsyneitä olimme, ettei aikaakaan, kun koko porukka jo nukkui sikeästi. Yöllä eräs meistä totesi vessareissullaan, että hyttipalvelija oli toiminut lupaustensa mukaan, sillä viereisessä hytissä nukkui kahdeksan raavasta miestä, ja me olimme edelleen kolmestaan.

Lake Qarun (3.3.)

Edellisiltapäivänä olimme jo puhelimesta sopineet vanhan tutun taksikuskimme Gamalin kanssa, että tämä tulee meitä vastaan Kairon rautatieasemalle. Pian Gamal löytyikin ja suunnittelemamme reissu Qarun-järvelle noin sata km länsilounaaseen Kairosta alkoi. Fayyomin alueella, jossa Qarun-järvi sijaitsee, on ainutlaatuinen tapa varmistaa turistien turvallisuus. Niinpä meidänkin seuraksi annettiin kuuden rynnäkkökiväärillä varustetun poliisin autokunta, joka seuraisi meitä alueella, mihin ikinä menisimmekään.

Jo ensimmäiset pysähdykset suurella järvellä paljastivat, että lintuja oli paljon. Erityisesti järvi on kuuluisa talvehtivista linnuistaan. Nauru- ja kaitanokkalokkeja oli satoja. Myös kahlaajia löytyi järven rantalietteilta oikein mukavasti. Pikku- ja suosirrien lisäksi vikloja oli paljon. Myös toistakymmentä tundrakurmitsaa seisoskeli riutoilla. Ensimmäiseksi reissupinnaksi löytyi useiden kymmenien punasotkien ja silkkiuikkujen parvia, jotka kelluivat järvellä nokikanalauttojen velloessa taustalla. Tuulihaukkoja oli runsaasti, mutta myös liitohaukkoja näkyi muutamia sekä yksittäiset ruskosuo- ja sinisuohaukat. Heinikkoalueilta korviin kantautui heinäkerttujen ja priinioiden piipitys ja välillä taustalta erottui papyruskerttusen voimakas raksutus. Langoilla istui useita isolepinkäisiä, pikkumehiläissyöjiä sekä tietysti palmukyyhkyjä seurassaan muutamia turturi- ja turkinkyyhkyjä.

Päätavoitteenamme oli kuitenkin löytää kosteikkoisilta peltoalueilta ja kalanviljelyaltaiden liepeiltä se kauan kaivattu kultakurppo, jonka tiedettiin alueella majailevan mutta olevan erittäin hankala löytää! Komppasimme kaikki vastaan tulleet sopivan näköiset biotoopit todella huolella, mutta tuloksena oli vain toistakymmentä taivaanvuolta ja pari jänkäkurppaa. Suokukkoja, punajalkavikloja ja muita tuttuja kahlureita toki oli aivan riittämiin. Komppaus tuotti myös kuningaskalastajan, pari pikkuhaikaraa, 10 sahelinpaksujalkaa sekä runsaasti jo tuttuja pikkulintuja: kirvisiä, kerttusia jne. Löysimmepä kuolleen suopöllönkin.

Parin tunnin komppauksen jälkeen seuranamme olleet poliisit alkoivat hermostua. Heidän työvuoronsa tuntui päättyvän neljältä iltapäivällä ja he soittivat sireenejä aina, kun innostuimme komppaamaan liian kauas autoilta. Niinpä päätimme lopettaa kurppoetsinnät tuloksettomina. Ei edes näkemämme mustapäälökki ja viisi jalohaikaraa mieliämme piristäneet. Palatessamme tuttuja reittejä kohti Panorama-hotellia, jonne olimme sopineet tapaamisen vanhan ystävämme Tom Collinsin kanssa, huomasimme vielä pari erinomaisen näköistä vetistä matalan kasvillisuuden lähes valtaamaa lieteallasta, joita emme vielä olleet kompanneet, mutta emme kehdanneet enää vaivata turhautuneen näköistä saattuettamme.

Tomia ei löytynytäkään hotellistaan, olimmehan me hieman sovittua aikaisemmassakin. Ja kun hotelli oli aivan liian kallis meille, eikä lähistöllä ollut muita hotelleja, päätimme lähteä Kairoon tuttuun hotelliin Pension Romaan majoittumaan. Kuskimme Gamal olisi joka tapauksessa ajanut kotiinsa nukkumaan, joten emme aiheuttaneet hänellekään ylimääräistä vaivaa. Vähän matkaa ajettuamme Tom tulikin autonkuljettajineen meitä vastaan, ja sovimme tapaamisen hänen hotellilleen seuraavaksi aamuksi.

Kultakurppo – vihdoin! (4.3.)

Aamuviideltä olimme taas matkaamassa samoja reittejä käyttäen Qarun-järvelle. Nyt olimme onneksemme niin aikaisin liikenteessä, että onnistuimme välttämään poliisisaattueen. Poliisit kun eivät vielä odottaneet turisteja saapuvaksi, eivätkä siten olleet vielä heränneet. Panorama-hotellin edustalta löysimmekin Tomin, joka kertoili jo jotain minervanpöllöistä ja pensastaskuista, mutta meitä kiinnostivat etupäässä kultakurpot. Niinpä menimme oppaamme kanssa yllätys yllätys samoille pelloille ja lähes kuivillaan oleville kalanviljelyaltille, joita olimme kompanneet edellispäivänä. Kyllä lahmuaja lintupaikat tuntee! Taas tuloksena oli kuitenkin vain pässejä ja jänkäkuppia ym. Silloin muistimme pelot, jotka olivat jääneet kiireessä edellisenä päivänä komppaamatta, ja suuntasimme niille. Noustuamme autosta aloimme taas levittäytyä komppausvalmiuteen kahden hengen ryhmissä, kun se vihdoin tapahtui. Kultakurppo pomppasi lentoon Tomin edestä ja laskeutui pian vähän matkan päähän eteemme. Kävelimme paikalle, mutta emme onnistuneet näkemään lintua maassa, kunnes se taas nousi siivilleen ja lensi tällä kertaa hieman kauemmaksi. Toiveemme oli täyttynyt ja suuri työ oli palkittu. Vaikka lintu olikin koiras (eli se rumempi sukupuoli tällä lajilla), ei se meitä harmittanut. Tekstiviestikuitit lähtivät samaa tahtia niin Suomeen kuin Kataloniaankin. Kultakurppo oli löytynyt totaalaisesti viimeisestä mahdollisesta paikasta, sillä enempää biotooppia ei enää ollut ja olihan kyseessä viimeinen retkipäivämme! Kiittelimme myös Tomia, jonka piti kiiruhtaa töihinsä ja jatkoimme itse matkaamme suunnitelmien mukaan Wadi El Rayanin keskellä autiomaata sijaitsevalle järvelle – todella hyvin mielin.

Viimeisen iltapäivän revitykset

Wadi El Rayan oli upea paikka! Uskomattoman pehmeää hiekkaa jatkui ja jatkui, ja keskellä tätä hiljaista autiomaata oli suurehko järvi, jossa kellui satoja silkkiuikkuja ja sotkia. Alhaalla järven rannassa oli suuri ruovikko, jossa oli tuhottomasti tiltalteja ja muita pikkulintuja. Oriolinkin rengastajavaistot heräsivät, voi kun ruovikkoon olisi saanut verkot. Vaikka paikasta olisi voinut löytää enemmänkin lintuja, me innostuimme eniten paikan valtavasta fossiilimäärästä! Hiekka-alueet olivat harmaana nummuliiteista eli pienistä pyöreistä rahan näköisistä fossiileista. Ylhäältä hiekkavuorten päältä löytyi runsaasti luiden paloja ja pian löysimme myös ensimmäiset hain hampaat (ainakin kolmea lajia). Nenä kiinni hiekkassa - kävelyä jatkoimme seuraavan tunnin löytäen kymmeniä toinen toistaan mukavampia fossiileja, ennen kuin oli taas määrä lähteä paluumatkalle kohti Kairoa.

Kairosta suuntasimme Sakkaran pyramideille, jossa mielenkiintomme kohdistui itse pyramidin lisäksi huuhkajaan, jonka piti Tomin mukaan asustaa pyramidin reunalla. "Aavikkohuuhkaja" ei kuitenkaan ollut kotona, joten suuntasimme matkamme ohi tuhansien puissa pesivien lehmähaikaroiden kohti Wadi Diglan laaksoa, jossa myös piti asuman useita paikallisia pieniä ja vaaleita huuhkaimia.

Wadi Diglaan saavuimme iltapäivällä siten, että aikaa auringonlaskuun oli jäljellä alle pari tuntia. Tiesimme että huuhkajien pesäkoloille meidän tulisi kävellä wadissa kolme kilometriä yhteen suuntaan, mutta se ei meitä hidastanut. Wadi oli melko kapea (50-70m), mutta seinämät olivat jyrkät ja korkeat. Vesitateesta ei selvästikään ollut kauan, sillä piikkipensaat kukkivat komeasti. Lintuja alkoi illan viiletessä näkyä mukavasti. Kalottitaskut rupesivat laulamaan ja mustaleppälintuja, aavikkotaskuja ja aavikkotulkkuja näkyi muutamia. Tervapääskyt kirskuivat taivaalla ja pian löytyivät ensimmäiset aavikkokertut piilottelemasta pensaiden kätköissä. Hanna, joka kulki perässämme hitaammin fossiileja keräillen, onnistui yllätyksekseen ajamaan lentoon viiriäisen.

Käveltyämme mielestämme jo aivan tarpeeksi, aurinko alkoi vaipua laakson seinämien taa. Vieläkään emme kuitenkaan olleet löytäneet Tomin kuvailemaa paikkaa. Päätimme silti kääntyä takaisin, jottei paluumatka olisi pelkkää pimeässä kompurointia. Käveltyämme hetken takaisin päin, alkoi takaamme kuulua huuhkajan huhuilua. Vaikka ääni oli varsin erilainen kuin kotohuuhkajalla oli laji helppo tunnistaa. Eipä tullut käveltyä turhaan. Hanna kuuli pariin otteeseen myös mahdollisen aavikkokehrääjän, mutta hieman turhan kaukaa.

Paluumatkalle

Yöllä yhden jälkeen edessämme oli haikeat jäähyväiset. Oriol lähti lentokentälle Gamalin kyydittämänä. Jo parin päivän kuluttua Oriolin oli tarkoitus aloittaa kevätrengastuskausi Kataloniassa. Me jäimme Kairoon vielä vuorokaudeksi, mutta emme enää linturetkelemään, vaan ainoastaan shoppailemaan. Viimeinen päivämme kului Islamilaisen Kairon basaareissa matkamuisia etsiskellen ja tingaten. Mainittakoon, ettei mitään kannata ostaa ennen kuin hinta on tippunut vähintään 80%. Seuraavana iltana edessämme oli Gamalin tarjoama kyyti lentokentälle ja lähtö paluumatkalle.

Tikkakukkula

Koneessa nukutun parin tunnin jälkeen olimme taas Budapestissa. Tällä kertaa tavoitteenamme oli nähdä lintujakin. Niinpä matkasimme bussilla, raitiovaunulla ja lopulta mäkijunalla Foqaskerokun kukkulalle Budalle, josta tarkoituksenamme oli löytää tikkoja. Jo junasta huomasimme useita tikan syönnöksiä puissa, ja jonkin aikaa junan kiivettyä rinnettä ylöspäin päätimme jatkaa matkaamme kävellen. Parisataa metriä käveltyämme löysimme etsimämme: pari tammitikkaa löytyi eräästä pihasta seuranaan vihertikka sekä useampi pähkinänakkeli. Pikaisella tikkaetsinnällämme löysimme yhteensä kahdeksan tammitikkaa, kolme vihertikkaa sekä yhden käpy- ja pikkutikan. Syyriantikka jäi tällä kertaa löytymättä, vaikka mäen päältä löytyi sillekin sopivaa biotooppia. Tikkojen ohella muitakin lintuja näkyi mukavasti: kymmeniä turkinkyhkyjä ja peippoja, närhiä, kuusi nakkelia, pari nokkavarpusta, järripeippoja, pyrstötiaista ja tikliä, pikkubarpusia, vihervarpusia, punatulkkuja sekä sepelkyhky. Väsyneinä mutta tyytyväisinä saatoimme matkata Budapestin keskustaan tutustumaan kaappoihin ja etsimään vielä puuttuvia tuliaisia. Illalla edessä oli paluumatka vielä lumiseen ja linnuttomaan Suomeen.

Tähän väliin suurkiitokset oikoluvun tehneelle isoveikalle Pirkalle!

JANNE AALTO
PELTOLANKAARI 6A21
90230 Oulu
050-3491694
jaaalto1@luukku.com

Onnistuneen Egyptin lintumatkan aakkoset

• eli mitä teimme ja mitä olisi pitänyt tehdä •

- A. **Älä mene valmismatkalle.** (Älä varsinkaan Hurghadaan, jossa ei kolmen päivän jälkeen ole mitään nähtävää, jos et harrasta laitesukellusta. Kaupungissa ei todellakaan ole muuta kuin hotelleja ja keskeneräisiä hotelleja!) Lintupaikat ovat melko kaukana toisistaan, etkä voi nähdä kovin paljon lintuja, jos pysyt vain yhdessä kohteessa. Muuton tarkkailu on sitten asia erikseen. Valmismatkaa kannattaa harkita vain silloin, kun ne ovat älyttömän halpoja (sota jossain arabimaassa). Matkaoppaaksi suosittelemme esimerkiksi Let`s Go -kirjasarjan Egypti- tai Lähi-Itä-osaa. Kirjasta (päivitetään vuosittain) löytyvät kaikki halvat ja kohtuuhintaiset hotellit, aikataulut ja hinnastot. Kirjan yksityiskohtaisten vinkkien perusteella matkustaminen ja nähtävyyksiin tutustuminen on helppoa. Hotellien saaminen edes kello kolme yöllä ei ole vaikeaa. Hotellien hinnat vaihtelevat 2 eurosta 100 euroon/ henkilö. Käytimme hotelleja joiden keskihinta oli 5 euroa, taso oli kuin meikäläisissä vanhemmissa retkeilymajoissa. Julkiset kulkuneuvot ovat aivan käyttökelpoisia ja erittäin halpoja.
- B. **Hanki kirjallisuutta ja retkikertomuksia.** Lintupaikkojen löytyminen ei ole kaikkialla helppoa. Muista, että lintupaikat muuttuvat Egyptissä huomattavasti nopeammin kuin Suomessa. Vielä edellisvuotena hyvänä pidetty lintupaikka voi olla nyt täysin pilalla, taikka sitä ei välttämättä ole enää edes olemassa. Tai pääsy lintupaikkaan voi olla estetty!
- C. **Varaa mukaasi jotain, jolla voit todistaa olevasi "ammattilainen"** lintuharrastuksessa (firman käyntikortti jne.). Tulet retkeilemään maassa, jossa ihmiset eivät juurikaan harrasta, eivätkä täten ymmärrä harrastuksia. Sinun on vaikea saada viranomaiset vakuuttuneeksi siitä, että katselet lintuja ihan huvikseen. Isolla porukalla viranomaisten kanssa ei joudu yhtä helposti vaikeuksiin, yksittäinen ihminen vaikuttaa helposti vakoojalta tai muuten vaan epäilyttävältä.
- D. **Jos aiot kuvata paljon,** yritä hankkia joko etukäteen (turismiviranomaisten kautta) tai Kairon turistipoliisilta kuvauslupa. Poliisi voi yrittää takavarikoida kuvasi, jos he epäilevät sinun kuvanneen Egyptiä mustamaalaavaa materiaalia (esim. kaatopaikkaa). Luvan kanssa saa sitten kuvata mitä haluaa. Pitkiä objektiivieja ei kannata edes yrittää käyttää esim. Niilin padoilla ja muilla egyptiläisittäin erittäin tärkeillä kohteilla. Kaikilla nähtävyyksillä ei saa kuvata vapaasti, ei edes lintuja. Vältä sotilaskohteita, joita on erityisesti Punaisenmeren rannoilla ja Egyptin pohjoisosissa. Mekin yritimme kysellä lupia pariin otteeseen,

mutta Hurghadan turistipoliisit eivät puhuneet lainkaan englantia! Siis hanki asiakirjat jo etukäteen tai tarpeeksi isosta paikasta.

- E. **Kaukoputken kanssa voi olla ongelmia** (sitä luullaan kameraksi). Jalustaa ei saa viedä ilman eri korvausta (12 euroa!) nähtävyyksipaikoille, joissa on pimeitä tiloja, kuten hautoja.
- F. **Jos suunnittelet retkeileväsi syrjässä** normaaleilta turistialueilta, esim. läntisessä Egyptissä, ota viranomaisilta selvää, onko se sillä hetkellä sallittua ja tarvitaanko poliisisaattuetta.
- G. **Käytä vain sellaisia taksikuskeja**, jotka puhuvat hyvää englantia. Tarvitset tulkkia usein. Englantia puhuvan kuskin kanssa vältät hankaluudet paljon helpommin, sillä tämä ymmärtää, mitä teet eikä pidä sinua esim. journalistina (kuten meitä pariin otteeseen pidettiin).
- H. **Auton vuokrausta ei kannata** edes harkita. 100 eurolla, jonka vuokraus maksaa saat taksin kuljettajineen päiväksi ja liikenne on tottumattomalle erittäin vaarallista. Kuljettaja toimii myös oppaanasi. Jos olet menossa kauemmas, varmista että kuljettaja on ymmärtänyt mihin haluat ja että tämä osaa sinne!
- I. **Naispuolisten retkeilijöiden kannattaa pukeutua** peittävästi, jos haluaa liikkua rauhassa. Kaulasta varpasiinkin pukeutuneena saa samaan tapaan huomiota kuin Suomessa minimekossa. Miehiä ei myöskään kannata katsoa silmiin.
- J. **Kun olet hankkimassa venekyytiä** tms. yritä löytää kokeneimmat kuljettajat/kapteenit ja tarkista, että heidän lupansa ovat kunnossa. Kuljettaja, jolla on luvat kuljettaa sinut kohteeseesi tulee huomattavasti halvemmaksi kuin sellainen, jonka täytyy hankkia luvat.
- K. **Tingi hinnoista.** Vain tyhmä maksaa liikaa. Let`s Go -kirjassa on oikeita hintoja. Sovi maksu aina etukäteen, muuten voit joutua maksamaan mitä vain. Tai jos tiedät palvelun/tavaran hinnan älä kysele hintaa, anna vain rahat ja lähde kävelemään. Perääsi ei (yleensä) huudella.
- L. **Älä käytä paikallisia lintuoppaita**, heistä ei ole (paria tosi kallista lukuun ottamatta) mihinkään ja hinnoittelu on pahasti yläkantissa.
- M. **Fossiileista kiinnostuneille tiedoksi:** Hyvistä fossiilien keruualueista oli aivan mahdotonta saada mitään tietoja etukäteen, mutta osoittautui, että niitä oli lähes kaikkialla. Jopa pyramidien ympäristöstä löytyi simpukkafossiileja. Vaikka Egyptistä voisi löytää dinosauruksiakin, tällä kertaa saaliksi tuli hainhampaita, kalanluita ja suuri määrä erilaisia simpukkafossiileja.

Havaitut lajit:

Silkkiuikku (Podiceps cristatus)	3.3. Lake Qarun 80 4.3. Wadi el Rayan 200
Merimetso (Phalacrocorax carbo)	26.2. Luxor 4 27.2. Luxor Crocodile Island 5 28.2. Assuan 45, Assuan Dam 40 1.3. Abu Simbel 5300m 2.3. Abu Simbel 2000m
Ruskosuula (Sula leucogaster)	23.2. Hurghada 1 25.2. Hurghada Red Sea 1
Pelikaani (Pelecanus onocrotalus)	1.3. Abu Simbel road 20, Abu Simbel 5
Kyyryhaikara (Butorides striatus)	26.2. Luxor 1 27.2. Luxor Crocodile Island 6 28.2. Assuan 1ad
Pikkuhaikara (Ixobrychus minutus)	27.2. Luxor Crocodile Island 1 3.3. Lake Qarun 2
Yöhaikara (Nycticorax nycticorax)	28.2. Assuan 1 1.3. Abu Simbel 7 2.3. Abu Simbel 12
Lehmähaikara (Bubulcus ibis)	20.2. Cairo 100 21.2. Abbassa 250 23.2. Hurghada 55 26.2. Luxor 60 27.2. Luxor Crocodile Island 200 28.2. Assuan 400 1.3. Abu Simbel 10 3.3. Lake Qarun 250 4.3. Kairo-Sakkara 1500
Rääkkähaikara (Ardeola ralloides)	21.2. Abbassa 30 26.2. Luxor 10 27.2. Luxor Crocodile Island 80 28.2. Assuan 20 2.3. Abu Simbel 2 3.3. Lake Qarun 25
Riuttahaikara (Egretta gularis)	24.2. El gouna 1, Hurghada Abu Mingar Island 4 (1dark) 25.2. Red Sea Islands 3 (1dark)
Silkkihaikara (Egretta garzetta)	21.2. Abbassa 40 26.2. Luxor 4 27.2. Luxor Crocodile Island 70 28.2. Assuan 70 1.3. Abu Simbel 75 3.3. Lake Qarun 30
Jalohaikara	2.3. Lake Qarun 5

(<i>Egretta alba</i>)	3.3. Lake Qarun 2
Harmaahaikara (<i>Ardea cinerea</i>)	21.2. Abbassa 4 23.2. Hurghada 5 25.2. Red Sea Islands 2 27.2. Luxor Crocodile Island 7 28.2. Assuan 35, Assuan Dam 25 1.3. Abu Simbel 85 3.-4.3. Lake Qarun 10
Ruskohaikara (<i>Ardea purpurea</i>)	27.2. Luxor Crocodile Island 2 1.3. Abu Simbel 2 2.3. Abu Simbel 3 4.3. Wadi El Rayan 2
Mustahaikara (<i>Ciconia nigra</i>)	28.2. Assuan Nile 1
Kapustahaikara (<i>Platalea leucorodia</i>)	24.-25.2. Hurghada Abu Mingar Island 2 1.3. Abu Simbel 1 2.3. Abu Simbel 5
Pronssi-iibis (<i>Plegadis falcinellus</i>)	28.2. Assuan Nile 17 2.3. Abu Simbel 6
Ristisorsa (<i>Tadorna tadorna</i>)	24.2. Hurghada rubbish tip 3
Afrikanhanhi (<i>Alpochen aegyptiacus</i>)	28.2. Assuan Old Dam 13 1.3. Abu Simbel 128 2.3. Abu Simbel 10 + 2+10pull
Haapana (<i>Anas penelope</i>)	23.2. Hurghada rubbish tip1/ 27.2. Luxor Crocodile Island 50 28.2. Assuan 20 1.3. Abu Simbel 32m+p
Jouhisorsa (<i>Anas acuta</i>)	23.2. Hurghada rubbish tip1/
Lapasorsa (<i>Anas clypeata</i>)	24.2. Hurghada rubbish tip 30 27.2. Luxor Crocodile Island 110 28.2. Assuan 250 1.3. Abu Simbel 1180m+p 2.3. Abu Simbel 200 3.3. Lake Qarun 60
Tavi (<i>Anas crecca</i>)	24.2. Hurghada Red Sea 1m 28.2. Assuan 35 1.3. Abu Simbel 20 3.3. Lake Qarun 15
Punasotka (<i>Aythya ferina</i>)	3.3. Lake Qarun 250 4.3. Wadi El Rayan 20
Tukkasotka (<i>Aythya fulicula</i>)	28.2. & 2.3. Assuan Dam 15 3.3. Lake Qarun 1/ 4.3. Wadi El Rayan 10

Liitohaukka (<i>Elanus caeruleus</i>)	21.2. Abbassa 6 26.2. Luxor 1 27.2. Luxor Crocodile Island 2 3.3. Cairo train 1, Lake Qarun 4 4.3. Lake Qarun 2
Haarahaukka (<i>Milvus migrans</i>)	20.2. Cairo 5 21.2. Cairo-Abbassa-Suez 400 26.2. Luxor 12 28.2. Assuan 8, Assuan Dam 18 1.3. Abu Simbel 55
Sinisuoehaukka (<i>Circus cyaneus</i>)	24.2. Hurghada Abu Mingar Island /1 3.3. Lake Qarun /1
Ruskosuoehaukka (<i>Circus aeruginosus</i>)	21.2. Abbassa /2 27.2. Luxor Crocodile Island /2 28.2. Assuan Nile /2 2.3. Abu Simbel /2 3.3. Abu Simbel /1
Varpushaukka (<i>Accipiter nisus</i>)	21.2. Abbassa
Varpushaukkalaji (<i>Accipiter nisus/brevipes</i>)	28.2. Assuan Nile 1
Hiirihaukka (<i>Buteo buteo</i>)	1.3. Abu Simbel road 1
Arohiirihaukka (<i>Buteo rufinus</i>)	26.2. Luxor Valleys 2 (1 pale & 1 grey)
Arokotka (<i>Aquila nipalensis</i>)	22.2. Wadi El Hagul 40 23.2. Hurghada rubbish tip 2
Pikkukiljukotka (<i>Aquila pomarina</i>)	21.2. Abbassa 2
Käärmekotka (<i>Circaetus gallicus</i>)	22.2. Wadi El Hagul 1m
Kalasääski (<i>Pandion haliaetus</i>)	24.2. Hurghada 1, Abu, Mingar Island 1 25.2. Red Sea 10 (4 nests) 28.2. Assuan Nile 1 1.3. Abu Simbel road 1
Tuulihaukka (<i>Falco tinnunculus</i>)	20.2. Cairo 8 21.2. Abbassa 8 23.2. Hurghada 10 26.2. Luxor 2 27.2. Luxor Crocodile Island 2 28.2. Assuan 2 1.-2.3. Abu Simbel 2 3.3. Lake Qarun 15 4.3. Lake Qarun 18
Pikkutuulihaukka	24.-25.2. Hurghada Abu Mingar Island 1

(Falco naumanni)	26.2. Luxor 1/
Punajalka-/Välimeren-/Nokihaukka (Falco vespertinus/eleonora/concolor)	28.2. Assuan 1
Arabihaukka (Falco pelegrinoides)	25.2. Hurghada Giftun Saghira Island 1 1.3. Abu Simbel 1
Arabi-/keltapäähaukka (Falco pelegrinoides/biarmicus)	26.2. Luxor Valley of Kings 2
Viiriäinen (Coturnix coturnix)	4.3. Wadi Digla 1
Nokikana (Fulica atra)	24.2. Hurghada rubbish tip 120 27.2. Luxor Crocodile Island 120 28.2. Assuan Dam 200 1.3. Abu Simbel 50 3.3. Lake Qarun 900 4.3. Wadi El Rayan 150
Liejukana (Gallinula chloropus)	21.2. Abbassa 15 27.2. Luxor Crocodile Island 50 2.3. Abu Simbel 4 3.3. Lake Qarun 15
Sulttaanikana (Porphyrio porphyrio)	27.2. Luxor Crocodile Island 15 28.2. Assuan Nile 15
Meriharakka (Haematopus ostralegus)	23.2. Hurghada 1m
Sahelinpaksujalka (Burhinus senegalensis)	21.2. Abbassa 4 27.2. Luxor Crocodile Island 30 3.3. Lake Qarun 10
Sahelin-/Paksujalka (Burhinus senegalensis/oedicnemus)	21.2. Ismailiya a30
Pitkäjalka (Himantopus himantopus)	23.2. Hurghada rubbish tip 1 27.2. Luxor Crocodile Island 8m 28.2 Assuan Nile 14 1.3. Abu Simbel 29 3.3. Lake Qarun 5/4 4.4. Lake Qarun 20
Tylli (Charadrius hiaticula)	21.2. Abbassa 1 23.2. Hurghada + rubbish tip 18 3.3. Lake Qarun 12
Pikkutylli (Charadrius dubius)	21.2. Abbassa 4 1.3. Abu Simbel 1 3.3. Lake Qarun 3
Mustajalkatylli (Charadrius alexandrianus)	23.2. Hurghada + rubbish tip 31 24.2. El Gouna + rubbish tip 2, Lake Qarun 1
Afrikantylli (Charadrius pecuarius)	1.3. Abu Simbel 11

Tundrakurmitsa (<i>Pluvialis squatarola</i>)	24.2. Hurghada 2m 25.2. Red Sea Islands 1 3.3. Lake Qarun 15
Kynsihyppä (<i>Vanellus spinosus</i>)	21.2. Abbassa 50 27.2. Luxor Crocodile Island 20 28.2. Assuan 40 1.3. Abu Simbel 12 4.3. Lake Qarun 45
Töyhtöhyppä (<i>Vanellus vanellus</i>)	23.2. Hurghada rubbish tip 1
Isosirri (<i>Calidris canuta</i>)	24.2. El Gouna 2
Suosirri (<i>Calidris alpina</i>)	23.2. Hurghada rubbish tip 25 27.2. Luxor Crocodile Island 1 3.3. Lake Qarun 80
Pikkusirri (<i>Calidris minuta</i>)	21.2. Abbassa 80 24.2. Hurghada rubbish tip 15 27.2. Luxor Crocodile Island 20 28.2. Assuan 20 1.3. Abu Simbel 80 3.3. Lake Qarun 300
Lapinsirri (<i>Calidris temminckii</i>)	1.3. Abu Simbel 2 4.3. Lake Qarun 1
Suokukko (<i>Philomachus pugnax</i>)	21.2. Abbassa 30 23.2. Hurghada rubbish tip 1 25.2. Hurghada Giftun Saghira Island 1 1.3. Abu Simbel 1 4.3. Lake Qarun 150
	27.2. Luxor Crocodile Island 110 28.2. Assuan 14
Kuovi (<i>Numenius arquata</i>)	23.2. Hurghada 1m, El Gouna 1 25.2. Hurghada Abu Mingar Island 30 3.3. Lake Qarun 1
Mustapyrstökuiri (<i>Limosa limosa</i>)	28.2. Assuan 3
Rantasipi (<i>Actitis hypoleucos</i>)	21.2. Abbassa 6 24.2. Hurghada rubbish tip 2 27.2. Luxor Crocodile Island 3 28.2. Assuan 25 1.3. Abu Simbel 22 3.3. Lake Qarun 12
Punajalkaviklo (<i>Tringa totanus</i>)	21.2. Abbassa 6 23.2. Hurghada rubbish tip 6 4.3. Lake Qarun 50
Mustaviklo	21.2. Abbassa 10

(Tringa erythropus)	27.2. Luxor Crocodile Island 1 3.3. Lake Qarun 25
Valkoviklo (Tringa nebularia)	23.2. Hurghada rubbish tip 1 27.2. Luxor Crocodile Island 2 1.3. Abu Simbel 8 3.3. Lake Qarun 15
Liro (Tringa glareola)	21.2. Abbassa 12 23.2. El Gouna 1 24.2. Hurghada rubbish tip 5 27.2. Luxor Crocodile Island 10 28.2. Assuan 1 4.3. Lake Qarun 30
Lampiviklo (Tringa stagnatilis)	23.2. Hurghada rubbish tip 2 27.2. Luxor Crocodile Island 2 28.2. Assuan 1 1.3. Abu Simbel 2 4.3. Lake Qarun 2
Metsäviklo (Tringa ochropus)	21.2. Abbassa 4 28.2. Assuan 1 1.3. Abu Simbel 2 3.3. Lake Qarun 10
Taivaanvuohi (Gallinago gallinago)	21.2. Abbassa 10 27.2. Luxor Crocodile Island 6 28.2. Assuan 3 3.-4.3. Lake Qarun 15
Jänkäkurppa (Lymnocyptes minimus)	3.-4.3. Lake Qarun 2
Kultakurppo (Rostratula benghalensis)	4.3. Lake Qarun 1/
Kaitanokkalokki (Larus genei)	23.2. El Gouna-Hurghada 15 24.-25.2. Abu Mingar Island 20 4.3. Lake Qarun 500, Wadi el Rayan 40
Naurulokki (Larus ridibundus)	20.2. Cairo Nile 100 25.2. Hurghada Red Sea 3 26.2. Luxor 100 27.2. Luxor Crocodile Island 100 28.2. Assuan 2000 1.3. Abu Simbel 820 2.3. Abu Simbel 250 3.-4.3. Lake Qarun 800
Mustapäälökki (Larus ichthyaetus)	22.2. Ain Sukhna 1 25.2. Hurghada 4m 3.3. Lake Qarun 1
Aroharmalokki (Larus cachinnans)	22.2. Ain Sukhna 5 + sp 150 24.2. Hurghada rubbish tip 400 25.2. Hurghada Red Sea 15

Armenianlokki (Larus "armenicus")	22.2. Ain Sukhna 2 23.2. Hurghada 1
Selkälökki (Larus fuscus)	23.2. Hurghada rubbish tip 12 25.2. Hurghada Red Sea 25
Nokilökki (Larus hemprichii)	23.2. Hurghada 6 24.2. Hurghada Red Sea 30 25.2. Hurghada 10
Valkosilmälökki (Larus leucophthalmus)	22.2. Ain Sukhna 20 23.2. Hurghada + rubbish tip 120 24.2. Hurghada + Red Sea 75 25.2. Hurghada Red Sea 200
Hietatiira (Sterna nilotica)	28.2. Assuan Nile 20 1.3. Abu Simbel 10 2.3. Abu Simbel 4
Riuttatiira (Sterna sandvicensis)	22.2. Ain Sukhna 3
Kalatiira (Sterna hirundo)	28.2. Assuan Nile 5 1.3. Abu Simbel 20 3.3. Lake Qarun 20
Räyskä (Sterna caspia)	23.2. Hurghada 16 24.2. Hurghada 20 25.2. Hurghada Red Sea 25
Töyhtötiira (Sterna bergii)	22.2. Ain Sukhna 3 24.2. Hurghada 3 24.-25.2. Hurghada Abu Mingar Island 1
Mustatiira (Chlidonias niger)	28.2. Assuan Nile 7 3.3. Lake Qarun 6
Valkosiipitiira (Chlidonias leucopterus)	28.2. Assuan Nile 20
Valkoposkitiira (Chlidonias hybridus)	27.2. Luxor Crocodile Island 4 28.2. Assuan Nile 15 3.3. Lake Qarun 400
Chlidonias-tiira (Chlidonias nigra/leucopterus/hybridus)	28.2. Assuan Dam 200 1.3. Abu Simbel 10500
Kruunuhietakyyhky (Pterocles coronatus)	24.2. Hurghada-El Gouna 9
Täplähietakyyhky (Pterocles senegallus)	2.3. Abu Simbel road 80
Kesykyyhky (Columba livia)	20.2. Cairo 100 21.2. Abbassa 100 22.3. Suez 25 23.2. Hurghada 100 27.2. Luxor 60

	28.2. Assuan 1000 1.3. Abu Simbel 30 3.3. Lake Qarun 300 4.3. Cairo-Sakkara 100
Turkinkyhky (<i>Streptopelia decaocto</i>)	22.2. Ismailiya 2 23.2. Hurghada 5 4.3. Lake Qarun 2
Turturikyyhky (<i>Streptopelia turtur</i>)	26.2. Luxor 2 1.3. Abu Simbel 15 3.3. Lake Qarun 5
Palmukyyhky (<i>Streptopelia senegalensis</i>)	20.2. Cairo 100 21.2. Abbassa 40 22.3. Suez 50 24.2. Hurghada 30 26.2. Luxor 100 27.2 Luxor Crocodile Island 80 28.2. Assuan 40 1.3. Abu Simbel 16 4.3. Lake Qarun 80
Afrikankukaali (<i>Centropus senegalensis</i>)	22.2. Abbassa 2
Suopöllö (<i>Asio flammea</i>)	3.3. Lake Qarun 1 (long time dead bird)
Huuhkaja (<i>Bubo bubo</i>)	4.3. Wadi Digla 1 calling
Aavikkokehrääjä (<i>Caprimulgus aegyptius</i>)	28.2. Assuan 1
Tervapääsky (<i>Apus apus</i>)	27.2. Luxor Crocodile Island 10 1.3. Abu Simbel 1 4.3. Cairo, Sakkara 40, Wadi Digla 100
Vaaleakiitäjä (<i>Apus pallidus</i>)	20.2. Cairo 200 26.2. Luxor Valleys 200 27.2. Lyxor Crocodile Island 300 1.3. Abu Simbel 12 4.3. Wadi El Rayan 10
Kuningaskalastaja (<i>Alcedo atthis</i>)	21.2. Abbassa 2 3.3. Lake Qarun 1 4.3. Lake Qarun 1
Smyrnankalastaja (<i>Halcyon smyrnensis</i>)	21.2. Abbassa 20
Kirjokalastaja (<i>Ceryle rudis</i>)	20.2. Cairo 5 21.2. Abbassa 100 26.2. Luxor 8 27.2. Luxor Crocodile Island 100 28.2. Assuan 25

	2.3. Abu Simbel 2 3.3. Lake Qarun 70 4.3. Wadi EL Rayan 8, Cairo-Sakkara 20
Pikkumehiläissyöjä (<i>Merops orientalis</i>)	21.2. Abbassa-Ismailiya 4 26.2. Luxor 10 27.2. Luxor Crocodile Island 50 4.3. Lake Qarun 25
Kauluskaija (<i>Psittacula krameri</i>)	20.2. Cairo Tower 12
Harjalintu (<i>Upupa epops</i>)	20.2. Cairo 8 21.2. Abbassa 13 22.2. Suez 5, Wadi el Hagul 2 26.2. Luxor 4 27.2. Luxor Crocodile Island 60 28.2. Assuan 10 2.3. Abu Simbel 4 3.3. Lake Qarun 3 4.3. Sakkara 1
Käenpiika (<i>Jynx torquilla</i>)	21.2. Suez 1
Töyhtökiuru (<i>Galerida cristata</i>)	21.2. Cairo-Abbassa 40 26.2. Luxor 4 27.2. Luxor Crocodile Island 20 1.3. Abu Simbel 85 2.3. Abu Simbel-Assuan 4 3.-4.3. Lake Qarun 20
Aavikkokiuru (<i>Ammomanes deserti</i>)	26.2. Luxor Valley of Queens 2 1.3. Abu Simbel road 1 4.3. Wadi Digla 3
Pikkuaavikkokiuru (<i>Ammomanes cincturus</i>)	24.2. Hurghada rubbish tip 8
Kirjosiipikiuru (<i>Alaemon alaudipes</i>)	21.2. Abbassa-Ismailiya 1 22.2. Wadi El Hagul 2 3.3. Cairo-Lake Qarun 1
Kalliopääsky (<i>Ptyonoprogne rupestris</i>)	28.2. Assuan Dam 20 1.3. Abu Simbel 30
Afrikankalliopääsky (<i>Ptyonoprogne fulicula</i>)	22.2. Ain Sukhna 2 23.2. Hurghada + rubbish tip 30 26.2. Luxor 20 1.3. Abu Simbel 4
Törmäpääsky (<i>Riparia riparia</i>)	21.2. Abbassa 200 23.2. Hurghada rubbish tip 200 24.2. Hurghada 40m 25.2. Hurghada Red Sea 10m 27.2. Luxor Crocodile Island 40 28.2. Assuan 1500m

	1.3. Abu Simbel 500m 2.3. Abu Simbel 200m 3.-4.3. Lake Qarun 370
Ruostepääsky (<i>Hirundo daurica</i>)	24.2. El Gouna 1
Haarapääsky (<i>Hirundo rustica savignii</i>)	20.2. Cairo 200 21.2. Abbassa 150 23.2. Hurghada 200 26.2. Luxor 50 27.2. Luxor Crocodile Island 700 28.2. Assuan 80 3.3. Lake Qarun 50 4.3. Lake Qarun 70
(<i>Hirundo rustica</i>)	28.2. Assuan 10
Räystäspääsky (<i>Delichon urbica</i>)	22.2. Wadi El Hagul 20 24.2. Hurghada rubbish tip 20
Isokokoinen kirvinen (<i>Anthus campestris/richardii</i>)	23.2. Hurghada 1
Vuorikirvinen (<i>Anthus spinoletta</i>)	21.2. Abbassa 8 3.3. Lake Qarun 1
Niittykirvinen (<i>Anthus pratensis</i>)	21.2. Abbassa 8 23.2. El Gouna 1 27.2. Luxor Crocodile Island 1
Lapinkirvinen (<i>Anthus cervinus</i>)	21.2. Abbassa 5 27.2. Luxor Crocodile Island 35 28.2. Assuan Nile 30
Västääräkki (<i>Motacilla alba</i>)	20.2. Cairo 15 21.2. Abbassa 20 22.2. Suez 5 23.2. Hurghada rubbish tip 1000 24.2. Hurghada + rubbish tip 450 26.2. Luxor 20 27.2. Luxor Crocodile Island 50 28.2. Assuan 50 2.3. Abu Simbel 12 3.3. Lake Qarun 20
Afrikanvästääräkki (<i>Motacilla aquimp</i>)	1.3. Abu Simbel 2 2.3. Abu Simbel 4
Keltävästääräkki (<i>Motacilla flava</i>)	21.2. Abbassa 6 27.2. Luxor Crocodile Island 300 28.2. Assuan 800m 4.3. Lake Qarun 30
Rautiainen (<i>Prunella modularis</i>)	22.2. Wadi El Hagul 1 calling
Punarinta	22.2. Wadi El Hagul 1

(<i>Erithacus rubecula</i>)	
Sinirinta (<i>Luscinia svecica</i>)	21.2. Abbassa 7 22.2. Suez 1 23.2. Hurghada 4 24.2. El Gouna 4 26.2. Luxor 3 27.2. Luxor Crocodile Island 12 28.2. Assuan Kitcheners Island 3 2.3. Abu Simbel 1 3.3. Lake Qarun 5 4.3. Lake Qarun 2
Mustaleppälintu (<i>Phoenicurus ochruros</i>)	22.2. Wadi El Hagul 1 4.3. Wadi Digla 2
Mustapäätasku (<i>Saxicola torquata</i>)	21.2. Abbassa 8 23.2. Hurghada 3 28.2. Assuan Nile 1
Kivitasku (<i>Oenanthe oenanthe</i>)	22.2. Ain Sukhna 1 23.2. Hurghada + rubbish tip 3 23.2. Hurghada rubbish tip 2 24.2. El Gouna 10, Hurghada rubbish tip 2 1.3. Abu Simbel 4
Arotasku (<i>Oenanthe isabellina</i>)	23.2. Hurghada rubbish tip 1
Aavikkotasku (<i>Oenanthe deserti</i>)	22.2. Wadi El Hagul 2, Ain Sukhna-Hurghada 1 24.2. El Gouna 3 1.3. Abu Simbel 6 2.3. Abu Simbel 1
Rusotasku (<i>Oenanthe hispanica</i>)	22.2. Wadi EL Hagul 1 1.3. Abu Simbel 1
Kalottitasku (<i>Oenanthe leucopyga</i>)	22.2. Ain Sukhna 1 1.3. Assuan-Abu Simbel 2, Abu Simbel 17 2.3. Oen leu 4 4.3. Wadi Digla 8
Sinirastas (<i>Monticola solitarius</i>)	20.2. Cairo Giza 1/ 26.2. Luxor Valley of Kings 1/
Punakylkirastas (<i>Turdus iliacus</i>)	22.2. Wadi El Hagul 1 calling
Laulurastas (<i>Turdus philomelos</i>)	20.2. Cairo tower 1 22.2. Wadi El Hagul 10 23.2. Hurghada 1
Ruokosirkkalintu (<i>Locustella luscinioides</i>)	24.2. El Gouna 1
Priinia (<i>Prinia gracilis</i>)	21.2. Abbassa 15 26.2. Luxor 4 27.2. Luxor Crocodile Island 30

	28.2. Assuan 2 1.3. Abu Simbel 20 3.3. Lake Qarun 10 4.3. Lake Qarun 4
Aavikkokerttu (<i>Scotocerca inquieta</i>)	4.3. Wadi Digla 5
Heinäkerttu (<i>Cisticola juncidis</i>)	21.2. Abbassa 6 26.2. Luxor 3 27.2. Luxor Crocodile Island 25 28.2. Assuan 3 3.3. Lake Qarun 20 4.3. Lake Qarun 5
Papyruskerttunen (<i>Acrocephalus stentoreus</i>)	21.2. Abbassa 7 26.2. Luxor 1 27.2. Luxor Crocodile Island 1 28.2. Assuan 1 3.3. Lake Qarun 3 4.3. Lake Qarun 2, Wadi El Rayan 2
Ruokokerttunen (<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>)	22.2. Wadi El Hagul 1 23.2. Hurghada 2 24.2. El Gouna 5 27.2. Luxor Crocodile Island 20 28.2. Assuan 1 3.3. Lake Qarun 30 4.3. Lake Qarun 5, Wadi El Rayan 20
Rytikerttunen (<i>Acrocephalus scirpaceus</i>)	22.2. Wadi El Hagul 1 1.3. Abu Simbel 2 3.3. Lake Qarun 5 4.3. Wadi El Rayan 4
Vaaleakultarinta (<i>Hippolais pallida</i>)	28.2. Assuan Kitcheners Island 1 1.3. Abu Simbel 6 2.3. Abu Simbel 1
Rusorintakerttu (<i>Sylvia cantillans</i>)	23.2. Hurghada 1 24.2. El Gouna 1
Hernekerttu (<i>Sylvia curruca</i>)	22.2. Wadi El Hagul 3 23.2. Hurghada 1 26.2. Luxor 3 27.2. Luxor Crocodile Island 6 28.2. Assuan 12 1.3. Abu Simbel 12 2.3. Abu Simbel 2 4.3. Wadi Digla 1
Mustapääkerttu (<i>Sylvia atricapilla</i>)	21.2. Cairo Giza 1/ 1.3. Abu Simbel 1/
Samettipääkerttu (<i>Sylvia melanocephala</i>)	22.2. Wadi El Hagul 3 23.2. Hurghada 7

	24.2. El Gouna 5 26.2. Luxor 1 27.2. Luxor Crocodile Island 4 28.2. Assuan 2 1.3. Abu Simbel 1
Kaspiankerttu (Sylvia mystacea)	22.2. Wadi El Hagul 1
Pajulintu (Phylloscopus trochilus)	21.2. Abbassa 2
Tiltalti (Phylloscopus collybita)	20.2. Cairo 30 21.2. Abbassa 45 22.2. Suez + Wadi El Hagul + Ain Sukhna 30 23.2. Hurghada 40 26.2. Luxor 25 27.2. Luxor Crocodile Island 40 28.2. Assuan 20 1.3. Abu Simbel 25 3.3. Lake Qarun 25 4.3. Wadi El Rayan 60
Niilinkiiltomedestäjä (Anthreptes metallicus)	26.2. Luxor 2/3 27.2. Luxor Crocodile Island 20 28.2. Assuan Kitcheners Island 20
Tarhabulbuli (Pycnonotus barbatus)	20.2. Cairo 20 21.2. Abbassa 10 26.2. Luxor 6 27.2. Luxor Crocodile Island 35 28.2. Assuan 25 4.3. Lake Qarun 4
Isolepinkäinen (Lanius excubitor)	21.2. Ismailiya 1 3.3. Lake Qarun 12 4.3. Lake Qarun 6
Valko-otsalepinkäinen (Lanius nubicus)	26.2. Luxor 2 27.2. Luxor Crocodile Island 10 28.2. Assuan Kitcheners Island 2 1.3. Abu Simbel 1
Arokorppi (Corvus ruficollis)	22.2. Wadi El Hagul 26 23.2. Hurghada rubbish tip 40 25.2. Hurghada Red Sea Islands 6 26.2. Luxor 8 27.2. Luxor Crocodile Island 1 28.2. Assuan 21.-2.3. Abu Simbel 4 4.3. Wadi El Rayan 2 nest
Varis (Corvus cornix)	20.2. Cairo 50 21.2. Abbassa 30 24.2. Hurghada 20

	26.2. Luxor 20 27.2. Luxor Crocodile Island 30 28.2. Assuan 15 4.3. Lake Qarun 120
Kylävaris (<i>Corvus splendens</i>)	21.2. Suez 350 22.2. Suez-Zafarana 300
Varpunen (<i>Passer domesticus</i>)	20.2. Cairo 130 26.2. Luxor 300 27.2. Luxor Crocodile Island 500 28.2. Assuan 400 1.3. Abu Simbel 50 3.3. Lake Qarun 100 4.3. Cairo-Sakkara 400, Wadi Digla 30
Pensasvarpunen (<i>Passer hispaniolensis</i>)	21.2. Abbassa 200 22.2. Suez 30 23.2. Hurghada + rubbish tip 100
Tikli (<i>Carduelis carduelis</i>)	21.2. Abbassa 2 27.2. Luxor Crocodile Island 2
Aavikkotulkku (<i>Bucanetes githagineus</i>)	22.2. Wadi El Hagul 2 26.2. Luxor Valleys 180 4.3. Wadi Digla 7
Punatiikeripeippo (<i>Amandava amandava</i>)	27.2. Luxor Crocodile Island 200